Nr. 75 Poniedziałek, 31 Marca 1884. **Rok 74.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki. dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue Clement 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct**, — Z „Przewodnikiem" za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.**; na miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct. **pocztą 1 zł. 65 ct.** — Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość wyjechał 29 marca wieczór do Pesztu.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym odręcznym dyplomem podpułkownikowi piechoty pułku księcia Adolfa Nassau nr. 15, Augustowi Spiess, nadać najmiłościwiej stan szlachecki z przydomkiem Braccioforte.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 20 marca b. r. nadzwyczajnego profesora historyi Wschodu i nauk pomocniczych tej gałęzi dr. Józefa Karabacek, zamianować najmiłościwiej zwyczajnym profesorem wymienionych przedmiotów w c. k. uniwersytecie w Wiedniu.

Jego Ekscelencya pan c. k. Namiestnik zniósł prowizorycznego c. k. adjunkta budownictwa, Franciszka Dutkowskiego z Tarnowa do Tarnobrzegu.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczycieli: Wojciecha Guzdka i Franciszka Żmudę, rzeczywistymi nauczycielami szkół ludowych w Krakowie.

C. k. Rada szkolna kraj. zamianowała naucz. rzeczywistego filialnej szkoły w Biały niżnej, Jana Dutkiewicza, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Kaclowej; Jana Adwenta, tymczasowego nauczyciela szkoły etatowej w Januszkowcach, rzeczywistym nauczycielem tej szkoły, a Józefę Pasławską, Klementynę Leimmerównę, Kazimirę Czarnecką i Bronisławę Kopystyńską, rzeczywistemi nauczycielkami szkoły dziewcząt w Jarosławiu.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 31 marca.

Norwegski trybunał państwowy wydał w ciągu ubiegłego tygodnia wyroki jednobrzmiące przeciw wszystkim ministrom oskarżonym; w tych dniach więc ukonstytuuje się nowe ministerstwo i ogłoszone zostanie urzędownie. Pomimo przewidzianego z góry przebiegu sprawy, zatarg, którego powody wyjaśniliśmy niedawno na tem miejscu, nie został bynajmniej złagodzony, ani strona prawna co do interpretacyi zasadniczych ustaw konstytucyjnych, wyjaśniona. Stronnictwo radykalne, które było głównym motorem oskarżenia, doznało także zawodu. W Chrystyanii liczono w tych sferach na to, że wyniesiony do dostojeństwa wicekróla następca tronu Gustaw, przyjmując delegatów trybunału, przynoszących resztę wyroków przeciw zasądzonym ministrom, uławi delegatom usprawiedliwienie, przemówi słów kilka i zaznaczy stanowisko najwyższe wobec zatargu między władzą wykonawczą a prawodawczą. Królewicz Gustaw tymczasem, który w zastępstwie ojca przyjmował delegacyę trybunału, zajął względem niej tę samą milczącą i pełną zimnej obojętności postawę, którą zachowywał król Oskar. Na przemowę przewodniczącego delegacyi, Mustada, skinął wicekról w milczeniu na sekretarza stanu, ktory również w milczeniu odebrał akt wyroku od delegacyi.

Obecnie najważniejszem zagadnieniem jest przedstawione przez króla Oskara radzie ministrów szwedzkich pytanie, czy zatarg konstytucyjny w Norwegii może wywrzeć wpływ na stosunek unii pomiędzy Norwegią a Szwecyą. Według najnowszych doniesień, król udawał się do Sztokholmu głównie po to, ażeby zasięgnąć pod tym względem rady ministrów. Gabinet szwedzki po naradzie odpowiedział, że zatarg ten może w istocie wywrzeć wpływ na stosunki unii. Odpowiedź tę oparli ministrowie na podstawie aktu, zawierającego postanowienia o związku królestw. Zarazem jednak zwrócono uwagę, że, według brzmienia tegoż samego aktu, królestwo Norwegii jest wolnem, niezależnem i niepodzielnem państwem, połączonem ze Szwecyą jedynie unią personalną. Faktem jest niemniej, że odpowiedzialność ministrów i rady stanu za wykonywanie funkcyj królewskich jest tak samo uregulowana co do spraw wewnętrznych, jak w innych kwestyach. Idzie tu zatem tylko o interpretacyę zasadniczych ustaw, a kwestya ta, pomimo różnicy zdań, mogła być już dawno pomyślnie rozstrzygniętą, gdyby nie zaciekłość stronnictwa radykalnego, które, opierając się pozornie na dawnych tradycyach, dąży do naruszenia konstytucyi, dla swoich własnych celów.

Z trudności tych pragnie król wyjść wezwaniem do rady gabinetu norwegskiego dwóch najznakomitszych znawców prawa i stosunków międzynarodowych. Jednym z nich, według inspirowanego organu szwedzkiego, jest p. Sibbern, szwedzko-norwegski poseł w Paryżu, a drugim profesor Bloch, który już zasiadał w radzie stanu. Powołanie wymienionych dwóch mężów byłoby według *Morgenbladet* pierwszym krokiem pojednawczym względem stanów norwegskich, jeżeli oczywiście stronnictwo umiarkowane zdoła okiełznać namiętne wycieczki demagogów.

KORESPONDENCYE

Kraków, 29 marca.

(*S*) Sprawa czytelni akademickiej, o której przebiegu kilkakrotnie wam donosiłem, weszła obecnie w nowe i stanowcze stadyum. Na ostatniem posiedzeniu czytelni uchwalono, jak wiadomo, wysłać do senatu akademickiego deputacyę, z zapytaniem, pod jakiemi warunkami senat zgodziłby się na przywrócenie kuratoryi. Senat powierzył tę sprawę *ad referendum* profesorowi Bobrzyńskiemu, który też ułożył odpowiedź na zapytanie czytelni. Senat przyłączył się do zdania referenta i jednogłośnie takowe przyjął. Treść uchwały najwyższego ciała akademickiego jest następująca: Senat dziękuje tym panom, którzy podjęli się akcyi ugodowej, ale w istniejących obecnie warunkach niemoże zgodzić się na zamianowanie kuratora. Senat kilkakrotnie występował przeciw tendencyom, objawiającym się w łonie czytelni, upomnienia jednak nie skutkowały, przeciwnie w odczycie p. Rożańskiego, stawiającym otwarcie kosmopolityzm ponad narodowość, złe doszło do punktu kulminacyjnego. Wobec podobnego więc stanu rzeczy senat widział się zmuszony do cofnięcia swej opieki

---

45)

KROK DALEJ

Część druga.

(Ciąg dalszy.)

IV.

Świadek mimo chęci.

Brodecki nudził się na zabój w Wiedniu, w którym dawniej pohulać lubił, a nudził się dlatego, bo tęsknił.... Tęsknił za Lula, której dotychczas z rozkazu Farmera i z własnego instynktu unikał, a o której ani na chwilę zapomnieć nie mógł.

Nie kochał się namiętnie, nie rozpaczał, ani nie myślał o samobójstwie; kochał spokojnie, ale głęboko, ale z tem przeświadczeniem, że innej, póki życia, już nie pokocha.

Charakter energiczny Luli, jej temperament kapryśny, nerwowy i czasami rzucający się niespokojnie przystawał najharmonijniej do jego chłodniejszego i spokojniejszego usposobienia. Fantazye jej i humory działały na niego jak jakiś stymulans, ożywczo i rozgrzewająco. Czuł, że przy niej będzie się krzątał, działał, że nawet ambicyi, dotąd uśpionej, puści folgę... Sam, bez niej, zastygłby lub zdrzemnął się w codziennym trybie zajęć zwykłych, z nią razem lub przez nią wybije się na szerszą widownię i spożytkuje lepiej wrodzone zdolności, a nawet i energię, której nie był pozbawiony bynajmniej.

Czekał więc cierpliwie skinienia Farmera, pozwalającego mu w niedalekiej przyszłości zbliżyć się do niej.... lecz dni na czekaniu upływały mu długo i męcząco. Jedyną jego rozrywką było przechadzać się naprzeciw okien mieszkania Luli, i ztamtąd niepoznany, ujrzeć ją choć na chwilę. Ale dotychczas, mimo że codzień pilnie odbywał wartę, nie udawało mu się to szczególnie.. Raz tylko widział przejeżdżającą szybko w powozie, a i wtedy dostrzegł ją tylko z profilu....

Kto wie, gdyby ona wiedziała o tych studenckich jego wycieczkach, czy nie wzruszyłyby ją więcej, aniżeli salonowe mizdrzenie się licznych wielbicieli. I Farmera widywał teraz rzadko... Był on zajęty gorączkowo, zapewne poszukiwaniem księcia Adama, smutny, i niecierpliwy. Raz powiedział mu nawet, że skróci wbrew ułożonym planom pobyt Luli, bo wracać musi na wieś.... czy do siebie, czy do księżnej i księżniczki, nie oznaczył bliżej.

Jedynym ratunkiem Brodeckiego było włóczenie się po balach i rautach, których wówczas kilka było codzień... Nie bawił się i tam, lecz przynajmniej myśl na chwilę rozrywał; w bywaniu zaś u Regensborgow miał cel: zbadanie stosunku pięknej pani z tajemniczym majorem.

Dotychczas jednak nie bardzo mu się wiodło. Dwa razy przeprosiła piękna pani, że przyjąć go nie może, mimo że widział na ulicy powóz majora — a raz, gdy go przyjęła, zastał wprawdzie majora, ale i pana domu, który zdawał się być w najlepszej z nim przyjaźni. Lecz widział także raz w Praterze piękną panią, jadącą w powozie razem z baronową Paoli i z majorem, i wtedy już zgadywał, że major czyni postępy.... Jednak, chociażby rzeczywiście baronowa nim była zajęta, czy to odstręczy Adama?.. czy przeciwnie, nie podżegnie go do jakiego gwałtownego czynu? Co u jednych wyradza pogardę, u drugich rozżarza tylko zazdrość.... A przedewszystkiem trzeba było mieć tego Adama, który przepadł bez wieści.

Brodecki siedzi właśnie u siebie i rozmyśla nad odebranem zaproszeniem na wieczór tańcujący do pp. X... Poszedłby chętnie, gdyby wiedział, że tam będzie Lula, bo mógłby się przypatrzeć zdaleka.... z pewnością z daleka, z drugiego salonu, lub z poza tłumu danserów.... Możeby odgadł z jej twarzy, czy jest zadowoloną z nowego trybu życia, czy też — jak go zapewniał Farmer — nudzącą się dla honoru raz powziętego zamiaru.

Postanowił iść na ten bal, i poszedł nawet wcześniej, tłómacząc się przed sobą, że tym sposobem potrafi łatwiej ukryć się przed bystrem okiem Luli, schowawszy się gdzieś w framugę; prawdę zaś mówiąc, niecierpliwość nadziei ujrzenia jej przyspieszyła godzinę przybycia. To też, gdy wszedł, zastał już wprawdzie sporo gości, ale bal jeszcze się wcale nie rozpoczął. Przeszedłszy do dalszych salonów, zetknął się na szczęście z dobrym swym znajomym Umniskim, tym samym, który mu dotąd służył za cicerone w salonach wiedeńskich. Wdał się z nim w pogadankę, a potem zasiadł z nim do partyi pikieta w bocznym salonie.

Ubił w ten sposób półtory godziny, i doczekał się rozpoczęcia balu. Nieznacznie wszedł do sali balowej, gdzie już kilkadziesiąt par tańczących bawiło się ochoczo, i, stanąwszy za grupą przypatrujących się, zapuścił wzrok daleko.

Luli jednak nie dojrzał nigdzie. Cieszyło go to i drażniło.

Cieszyło, bo zdawało mu się, że widok tańczących z nią nie byłby mu przyjemnym, drażniło, bo chciał raz nareszcie po tak długiem niewidzeniu ujrzeć ją choć na chwilę.

Ujrzał zato w kadrylu, piękną gospodynię domu, tańczącą *vis à vis* z piękniejszą stokroć od niej, baronową Regensborg. Twarzy jej bladej, oświetlonej wielkiemi iskrzącemi się oczami, dodawał uroku wieniec z róż, przypięty na szczycie w koronę zaplecionych bujnych warkoczy. Suknia tak samo ubrana różami, na pozór skromnie, a przecież świadcząca o największym guście, uwydatniała smukłą jej kibić, i ruchy faliste, namiętne.

Cała jej postać oddychała rozkoszą, którą taniec zdawał się podnosić jeszcze.

Tłum patrzących stał za nią, śledząc każdy jej ruch rytmiczny, a ona z nieporównanym wdziękiem, podając rękę swemu tancerzowi, prowadziła ożywioną rozmowę...

Brodecki poszukał wzrokiem i dostrzegł stojącego między innymi naprzeciw niej, majora. Major wlepił w nią wzrok, nie troszcząc się bynajmniej o niedyskretnych, a może nawet, — jak się Brodeckiemu zdawało — wyzywając ich umyślnie.

Naokoło, brzmiał jeden szmer pochwał.

Brodecki ciekawy był, czy jej spojrzenia krzyżują się z magnetycznym wzrokiem majora, i ostrożnie przesunął się na drugą stronę... Sprawdził nie od razu swoje przypuszczenia, bo piękna pani była wytrawną mistrzynią w kokieteryi, ale kilka razy spojrzała długim, powłóczystym wzrokiem w stronę majora.

— Dziwna rzecz — myślał — jak może kobietę tak piękną i inteligentną, zająć ten wcale nieprzystojny, szorstki, i nieprzyjemny jegomość. Bo że nieprzyjemny, na to się zgadzają wszyscy ci, którzy z nim dłużej mówili. A porównawszy go z Adamem!... ba! kto kiedy kobietę odgadnie!

I posunął się dalej, zawsze ostrożnie, ażeby się nagle nie spotkać z Lulą, w drugą stronę salonu.

Bal był prawdziwie świetny; bawio-

nad czytelnią Senat, mając jednak zaufanie do ogółu młodzieży akademickiej, wyraża nadzieję, że wytworzy ona ze swego łona stowarzyszenie, któreby było wyrazem istotnym jej przekonań i zasad; w tym celu proponuje, aby każdy z wydziałów wybrał po kilkunastu reprezentantów, a ci zajmą się ułożeniem statutów, na podstawie których utworzy się nowe stowarzyszenie, obejmujące całą młodzież akademicką. Wtedy senat najchętniej użyczy swego poparcia i pomocy.

Odpowiedź senatu jest najlepszem wyjściem z przykrej sytuacyi, oraz moralnym dla młodzieży drogoskazem. Obecnie wie ona dokładnie, co jej zrobić wypada. Niech zatem wszyscy, ale wszyscy bez wyjątku, pospieszą za głosem senatu, i niech utworzą stowarzyszenie, skupiające wszystkie siły, pełne żywotności i energii, jednem słowem godne takiej młodzieży, jaką jest młodzież jagielońskiej szkoły! Obowiązek ciąży tu także na rodzicach. Jeżeli bowiem nie wszyscy niestety studenci, zwłaszcza zamożniejsi, poczuwają się do obowiązku brania udziału w życiu koleżeńskiem, winę w znacznej części przypisać trzeba rodzicom, którzy zawcześnie pozwalają swym synom bywać w świecie i to z uszczerbkiem innych ważniejszych obowiązków. Zaledwo bowiem student zdał maturę, a już ideałem jego są frak i biała krawatka — szczytem zaś ambicyi zostać dandysem lub Don Juanem salonowym. Pod tym względem w Krakowie doszliśmy już do ostatnich granic. Jeżeli dalej tak pójdzie, salony zapełniać się chyba będą uczniami szkół normalnych Zaiste w takich warunkach, niepodobna marzyć o wskrzeszeniu czasów Filaretów!

P. S. W piątek powtórzono w pełnym teatrze przedstawienie żywych obrazów „Ogniem i Mieczem“, które wypadło jeszcze lepiej, niż pierwsze. Swiatło, zwłaszcza na scenie było umiejętniej rozdzielone, w skutek czego pojedyncze figury nabrały jeszcze większej ekspressyi. W Poniedziałek trzecie i ostatnie przedstawienie

---

Rada państwa.

(*LXXXVIII. posiedzenie Izby wyższej*).

† **Wiedeń,** 28 marca. (*Kor. Gazety Lwowskiej*). Prezes hr. Trauttmansdorff zagaja posiedzenie o godz. 11 min. 15 przy dość licznym udziale członków; z Polaków jednak obecni tylko książę Konst. Czartoryski i hr. Ludwik Wodzicki.

Po odczytaniu różnych pism (spis petycyj, nuncya z Izby poselskiej) Izba przystępuje do porządku dziennego.

Idzie naprzód pierwsze czytanie uchwalonej przez Izbę poselską ustawy górniczej dla przemysłu naftowego w Galicyi i na Bukowinie.

Hr. Falkenhayn wnosi przekazać rzecz komisyi ekonomicznej, ze względu jednak na przedmiot tak specyalny dodać jeszcze komisyi tej dwóch członków *ad hoc* wybranych.

Wniosek ten przyjęto.—Wybór dwóch członków odbędzie się na posiedzeniu następnem.

Następuje drugie czytanie uchwalonej przez Izbę poselską ustawy o przejęciu dróg żelaznych imienia cesarza Franciszka Józefa, imienia cesarzewicza Rudolfa i Vorarlberskiej na skarb państwa.

— Komisya kolejowa wnosi przyjąć ustawę w brzmieniu uchwalonem przez Izbę poselską.

W dyskusyi ogólnej zabiera głos bar. Königswarter: Mając umotywować mój głos przeciw tej ustawie, stwierdzam, że ze strony rządu nie odpowiedziano na rozliczne wątpliwości moje natury finansowej. Pan minister handlu dał odpowiedź wymijającą, mówiąc, że finanse nie należą do jego wydziału. Zdaje mi się, że posunął się w skromności swej za daleko Przy tej sposobności w ogóle stwierdzić mi przychodzi, że sprawom finansowym nie przypisuje się tego znaczenia, jakie mają w państwach uporządkowanych. Ubolewam nad tem tem więcej, ile że zdaje mi się, iż dziś dbałość o finanse przyczynia się do potęgi państwa, a to może w równej mierze, jak liczba i gotowość armii. Co przed laty sześćdziesięciu powiedział słynny pewien francuski minister skarbu, że dobra polityka wytwarza dobry stan finansów — to możnaby dziś odwrócić i powiedzieć, że dobre finanse to dobra polityka. Natomiast ci, którzy, gdy chodzi o wielkie inwestycye, starają się zawarować finansowe interesa państwa, przezywani są, o czem nieraz dowiedzieć się miałem sposobność, pesymistami czarno widzącymi, a nawet wiernokonstytucyjnymi opozycyonistami. Wracając do rzeczy, oświadczam, że nie jestem bynajmniej w zasadzie przeciwny przejmowaniu dróg żelaznych na skarb, ale tam, gdzie inne, niż u nas zachodzą okoliczności. Tak np. w Prusiech rezultaty systemu tego są bardzo pomyślne, ale w tem właśnie jest różnica, że u nas wydaje się hipotekowane obligacye państwowe, podczas gdy w Prusiech przeprowadzono przejęcie dróg żelaznych na skarb za pomocą niefundowanych konsolów. O wyśmienitem położeniu pruskiego kredytu publicznego świadczy okoliczność, że od chwili inwestowania 1400 milionów marek w przejętych na skarb drogach żelaznych, podniósł się kurs pruskich obligacyj o 5 prc. U nas, jak sam pan minister skarbu nie zaprzeczy, gdyby wydano na takiż cel 700 do 800 milionów renty, nie nastałoby takie polepszenie kursu. W wielu państwach zaniechano już przejmowania dróg żelaznych na skarb, tak np. we Francyi, gdzie sytuacya finansowa od lat trzech znacznie się pogorszyła, ale i we Włoszech, które finansowo tak wyśmienicie stoją, które wprost zdumiewający złożyły dowód swojego rozwoju i elastyczności finansowej, przywracając nietylko równowagę w budżecie, lecz i walutę, a nadto znosząc uciążliwy podatek od mlewa i wzmacniając armię i marynarkę. W Austryi uważam system przejmowania dróg żelaznych na skarb za zupełnie chybiony; chybiony ze stanowiska ekonomicznego, gdyż słusznego żądania, aby taryfy kolejowe zgadzały się z interesem państwa można dopiąć innym, tańszym sposobem; chybiony także z stanowiska finansowego, gdyż liczby budżetowe dowodzą, że system ten nie zmniejszył ciężarów skarbowych. Za lat kilka uczują to boleśnie opodatkowani. Ministrowie tego nie czują, bo sami nie pokutują za swoje przewinienia; ministrowie dziś nimi są, a jutro być nimi przestają, często zaś sama tylko nadzieja, że być nimi przestaną jest jedyną otuchą i pociechą w czasie, gdy jeszcze są nimi (*Szmer niezadowolenia*). O wiele niebezpieczniejszą jeszcze wydaje mi się finansowa strona tej sprawy, gdy rozważę, że przez noc dług publiczny ma być pomnożony o kilka set milionów złotych Uczujemy to w chwili, gdy pojawią się choćby najmniejsze chmurki na widnokręgu politycznym. Przy chronicznym niedoborze i nieuregulowanej walucie lękać się trzeba, że eksperyment teraźniejszy okaże się zgubnym. Co się tyczy umów zawartych z towarzystwami kolejowemi, pokazało się, że rząd nie ma szczęśliwej ręki. Pokazało się to już przy przejęciu kolei imienia cesarzowej Elżbiety, której akcyonaryuszom niepotrzebnie poręczono konwersyę na walory w złocie; pokazuje się to teraz przy przejęciu kolei imienia cesarza Franciszka Józefa, której akcyonaryuszom zbyt wysoko poręczono rentę i w ogóle poczyniono ustępstwa niezgodne z faktycznemi okolicznościami. Głosować będę przeciw ustawie tej, dodając jednak, że wcale nie powoduję się względami politycznemi, lecz jedynie finansowemi.

Bar. Härdtl: Nie zgadzam się na wywody preopinanta. Państwo, przejąwszy już kilka dróg żelaznych, musi postępować dalej w tej akcyi, aby módz zorganizować należycie swoją służbę kolejową i zdobyć sobie stanowczy wpływ na taryfy. Mowca zwraca się na wstępie przeciw pewnej wzmiance w sprawozdaniu komisyjnem o kolei, której sam jest prezydentem.

Tu zabiera głos minister handlu bar. Pino, którego przemówienie w przekładzie z stenogramu podamy w najbliższym numerze.

Po ministrze, hr. Lew Thun oświadcza, że do zabrania głosu zniewala go pewien ustęp mowy bar. Königswartera, ten mianowicie, w którym wysławia włoską politykę finansową. W ocenianiu polityki finansowej trzeba zważać nietylko na rezultaty jej, lecz może więcej jeszcze na środki, jakich się chwytano, aby dopiąć takich rezultatów. Wiadomo zaś, że wielkie rezultaty włoskiej polityki finansowej są wynikiem postępowania, którego pochwały austryacka Izba wyższa nie może wysłuchać bez pewnego zastrzeżenia. Wiadomo bowiem, że w rezultatach włoskiej polityki finansowej głównie decydującą rolę odegrało zagarnięcie dóbr zakładów kościelnych i innych zakładów fundacyjnych. Mowca, przechodząc do rzeczy, zwraca uwagę, że sieć skarbowych dróg żelaznych nie ma jeszcze należytej łączności przez to, że przestrzeń z Wörgl do Inszpruku przedziela dwie linie skarbowe, pozostając w posiadaniu towarzystwa kolei Południowej. Prosi przeto o objaśnienie, czy ta okoliczność nie uszczupla korzyści systemu skarbowych dróg żelaznych.

Minister handlu bar. Pino: Łatwo pod tym względem zaspokoję szanownego preopinanta. Rząd nie przeoczył tej okoliczności i zawarł z towarzystwem kolei Południowej umowę, mocą której koleje skarbowe mogą swobodnie używać toru przestrzeni z Wörgl do Inszpruku.

Bar. Königswarter, replikując ministrowi handlu, powiada, że rząd zrobił akcyonaryuszom kolei imienia cesarza Franciszka Józefa niepotrzebne ustępstwo o tyle, iż już w r. 1896 mógł objąć tę kolej za cenę przeciętnego z ostatnich lat siedmiu dochodu; a więc trzeba było nie spieszyć się z przejęciem i nie okazywać takiej nerwowej niecierpliwości.

Minister handlu bar. Pino: Rząd nie okazywał bynajmniej nerwowej niecierpliwości, trwał bowiem w pertraktacyach przez całe dwa lata. Co się tyczy poczekania do r. 1896, muszę nadmienić, że państwo już teraz potrzebuje tej kolei dla zorganizowania ruchu na swojej sieci i dla przymnożenia skarbowi dochodów; nie mogło więc narażać się jeszcze przez lat czternaście na przykrą i szkodliwą konkurencyę, jedynie w nadziei tańszego może nabycia jej w przyszłości.

Sprawozdawca komisyi poseł Czedik przypomina bar. Königswarterowi, że już przed dwoma laty połączone komisye Izby, ekonomiczna i kolejowa, oświadczyły się za systemem przejmowania dróg żelaznych na skarb Przytoczony przez br. Königswartera przykład Francyi niczego nie dowodzi. Francya musiała zaniechać systemu skupiania dróg żelaznych w ręku państwa dlatego, że wobec przesadnych przyrzeczeń Freycineta, których narodowi dotrzymać nie było można, nie było innej drogi wyjścia, jak poruczyć wykonanie ogromnej sieci kolejowej towarzystwom prywatnym. Przykład Włoch także niczego nie dowodzi, bo rząd włoski ma możność zastrzeżenia sobie decydującego wpływu na taryfy, jakiej rząd austryacki nie ma; a zresztą nie skończyły się jeszcze rokowania rządu włoskiego z towarzystwami prywatnemi, więc też nie można powoływać się na Włochy, jako na wzór godny naśladowania. Co do zarzutów natury finansowej, mowca powołuje się na trafne wywody ministerstwa handlu; zwraca tylko jeszcze uwagę na oszczędności w kosztach zarządu, gdy mnóstwo dróg żelaznych przejdzie pod jeden zarząd centralny. Nerwowa niecierpliwość, o której mówił br. Königswarter, ma ilustracyę w tem, że już w roku 1877 ciała ustawodawcze w Austryi przyjęły system nabywania prywatnych dróg żelaznych.

W dyskusyi szczegółowej nikt głosu nie zabiera. Uchwalono ustawę w drugiem i zaraz w trzeciem czytaniu.

Bez wszelkiej dyskusyi przyjęto zgodnie z uchwałami Izby poselskiej: rachunki budowli dróg żelaznych Rakowice-Protivin, Tarnów-Leluchów, Divacca-Pola, Siveriez Splet i Kriegsdorf-Römerstadt; dalej podwyższenie kosztów budowli kolei Arulańskiej; nakoniec ustawę o uznaniu $^3/_{10}$ litra za legalną miarę.

Również bez dyskusyi uchwalono ustawę o sądownictwie konsularnem w Tunisie.

Następują sprawozdania o petycyach.

Wydziały krajowe: dolno-austryacki, górno austryacki i salcburski, tudzież miasta: Wiedeń, Linz i Salzburg, petycyonują o wynagrodzenie im dodatków do podatków, których w skutek przejęcia kolei imienia cesarzowej Elżbiety na skarb, pobierać już nie mogą — Komisya wnosi przekazać petycyę rządowi do dokładnego ocenienia i z zaleceniem, aby zastanowił się zarazem nad osobnym sposobem opodatkowania dróg żelaznych, któryby więcej odpowiadał naturze tych przedsiębiorstw.

Hr. Lew-Thun mniema, że kwestyi opodatkowania nie powinno się traktować tak mimochodem.

Książę Jerzy Lobkowicz ujmuje się za krajami i gminami, które znajdą się w trudnem położeniu, gdy państwo, przejmując drogi żelazne na skarb, pozbawi je znacznej części dochodów. Wnosi, aby do wniosku komisyi dodano wyrazy; „z uwzględnieniem tego, żeby kraje i gminy mogły pociągać skarbowe drogi żelazne w stosownej mierze do ponoszenia ciężarów krajowych i gminnych“.

Poprawka zyskuje poparcie, jest więc przedmiotem dyskusyi.

Minister skarbu dr. Dunajewski radzi nie stwarzać prejudykatu na niekorzyść skarbu państwa. Ponieważ sprawa sama, jako też mowa pana ministra jest ogromnej doniosłości, a szczególnej także Galicyę bardzo obchodzi, przeto podamy mowę pana ministra w dosłownym przekładzie z stenogramu w następnym numerze *Gazety*, a to wraz z streszczeniem całej dyskusyi.

W głosowaniu przyjęto tylko tę część wniosku komisyi, która mówi o przekazaniu petycyj rządowi, wszystko inne odrzucono.

Nakoniec załatwiono kilka petycyj z Czech, z Gorycyi i z Dolnej Austryi o zbudowanie lub koncesyonowanie nowych dróg żelaznych, przekazując je poprostu rządowi.

Koniec posiedzenia o godź. 2 min. 15. — Następne jutro.

(*LXXXIX posiedzenie Izby wyższej*).

† **Wiedeń,** 29go marca. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*). Prezes hr. Trauttmansdorff zagaja posiedzenie o godz. 11 min. 20.

Na porządku dziennym naprzód drugie czytanie projektu rządowego o przedłużeniu prowizoryum budżetowego do końca kwietnia. — Komisya budżetowa (sprawozdawca ks Konst. Czartoryski) wnosi przyjąć projekt zgodnie z uchwałą Izby poselskiej.

Izba uchwala go bez dyskusyi w drugiem i zaraz także w trzeciem czytaniu.

Również bez dyskusyi uchwalono w drugiem i trzeciem czytaniu zgodnie z uchwałami Izby poselskiej projekty o koncesyonowaniu koleji żelaznych z Fehring do Fürstenfeld, z Asch do Rossbach i z Budziejowic do Salnau, tudzież projekt o amortyzacyi kosztów urządzeń portowych w Tryeście.

Poczem dokonano wyboru uzupełniającego do komisyi ekonomicznej w miejsce bar. Härdtla, który złożył mandat komisyjny. — Z wyboru wyszedł książę Hugon Thurn und Taxis.

Następnie dokonano uchwalonego wczoraj wyboru dwóch członków celem wzmocnienia komisyi ekonomicznej, wyłącznie do obrad nad projektem ustawy górniczej dla przemysłu naftowego w Galicyi i na Bukowinie. Z wyboru wyszli pp. Ludwik Wodzicki i Koziebrodzki.

Nakoniec załatwiono kilka petycyj, między niemi petycyę katolickiego kasyna patryotycznego w Lincu o zakazanie ogłoszeń w dziennikach, poszukujących małżeństwa, jakoteż innych treści niemoralnej, tudzież o ścisły nadzór policyjny dla niedopuszcze-

---

no się ochoczo, porzuciwszy sztywną ceremonialność.

Zabawa zaczęła wnet wrzeć na dobre, ale Brodecki, nie widząc tej, dla której tu głównie przyszedł, myślał już o odwrocie.

Machinalnie błąkając się po dalszych salonach, zaszedł do maleńkiego buduaru, zastawionego olbrzymiemi wazonami egzotycznych kwiatów i kaktusów. Było tu tak jakoś przyjemnie, że znużony cokolwiek, usiadł na maleńkiej kanapce, na którą cień padał od wielkich liści i od adamaszkowej kotary, nad nią zawieszonej.

Blade światło spływało z lampy, w środku sufitu sztucznie zagłębionej.... Parę krzesełek stało przypartych do przeciwległej ściany, a druga taka sama kanapka, jak ta, na której usiadł Brodecki, schowaną była z drugiej strony, za wspaniałemi i ogromnemi wazonami.

Brodecki usiadłszy przymknął oczy, ale spać nie myślał.... owszem, marzyć zapragnął.

— Miły Boże! — myślał — czyżby mi to nie lepiej było teraz na wsi, u siebie przy kominku, na którym pryskający wesoło ogień oświecałby śliczną twarzyczkę. .. Luli.... Ona, spowiadałaby mi się z tego, czy często myślała o mnie podczas swego tutaj pobytu, a ja.... całowałbym jej białe rączęta.... I tak przeszedłby nam czas jak...

Nie dokończył, i na prawdę się zdrzemnął.

Zdaje się, że to był sen lekki, albo raczej senne czuwanie, bo nagle, otworzył najprzód szeroko oczy, potem wytężył ucho.... Zdawało mu się, że ktoś tuż tuż, bliziutko przy nim szepcze tajemniczo....

Słuchał szepty dwóch głosów, i szmer sukni ..

Chciał się zerwać i uciec, ażeby go nie posądzano o podsłuchiwanie... lecz właśnie przypuszczenie, że gdy się ruszy, posądzą go oto na pewno, do miejsca go przykuło, niezdecydowanego, niepewnego, jak sobie poradzić w tym wypadku. .

Wstać w tej chwili i narazić siebie na posądzenie a innych na przykrość?. . Nie, więc siedzieć cichutko?... także nie bardzo przyjemnie. . Pozycya staje się coraz przykrzejszą, bo pojedyncze słowa dochodzą jego uszu wyraźnie, zanadto wyraźnie... „Jutro o zwykłej godzinie“... Ależ to bardzo nieprzyjemnie być świadkiem mimo chęci i woli. .

— Zamknę chyba oczy i udam śpiącego? tak będzie najlepiej. Mamże i uszy zatkać?... kto to być może nareszcie?... głos jakbym znał... strach!... Te dwie osoby żegnają się i wstają. Albo wyjdą razem, albo jedna zostanie, a w takim razie spostrzedz mnie musi... Oddech zatrzymam... Jednak jestem ciekawy... Oczy na wszelki wypadek otworzę...

Tak uczynił jak myślał; oczy otworzył, nie bardzo, tyle tylko, ażeby dostrzedz, że szeptającymi byli: baronowa Regensborg, i major...

Chciał się trochę wstydzić, że mimowoli podsłuchał i podpatrzył, ale zamiast tego, rozśmiał się i rozweselił...

Cieszył go przypadek, który sprawdził jego przewidywania co do pięknej pani z zielonemi oczyma, bo człowiek najmniej próżny, lubi jednak być prorokiem, choćby na małą skalę, i cieszyła go nadzieja, że Adam, dowiedziawszy się o tem, koniec końców kobietą tą wzgardzi.

(Ciąg dalszy nastąpi).

EDWARD LUBOWSKI

nia widowisk niemoralnych. Petycyę tę przekazano rządowi do dokładnego zastanowienia się nad nią.

Koniec posiedzenia o godź. 12 min. 20. — Następne w poniedziałek.

Dzienniki wiedeńskie przynoszą dzisiaj obszerniejsze streszczenie przemówienia p. ministra dr. Ziemiałkowskiego w komisyi budżetowej wśród rozpraw nad galicyjskim funduszem indemnizacyjnym. P. minister powiedział:

Rząd w motywach dołączonych do przedłożenia przytoczył wszystko, co przemawia za i przeciw Galicyi. Radca dworu Lienbacher domagał się w tej sprawie, aby wydano wyrok potępiający, a dziwaczną zaiste jest rzeczą żądać od przedstawiciela rządowego, broniącego przedłożenia, która do wręcz przeciwnego dochodzi wniosku, by stanął po stronie Lienbachera. Zarzuty dr. Sturma, iż minister Ziemiałkowski reprezentuje tylko interesa Galicyi ze szkodą interesów państwowych, zbija mowca, wskazując na to, iż interesa Galicyi schodzą się w tej sprawie z interesami państwa. Broniąc interesów Galicyi, broni tem samem interesów państwa. Dla uzasadnienia powyższego zapatrywania wyjaśniał p. minister obszernie i gruntownie stronę finansową tej kwestyi. Przez proponowaną ugodę państwo zostanie zwolnionem przez następnych lat 15 od ciężaru, wynoszącego około 9 milionów złr. które ma wziąć na siebie Galicya, kraj ten bowiem przyjmuje na siebie corocznie ciężar w sumie okrągłej 525.000 złr., a to włącznie do roku 1897, a w roku 1898 obowiązuje się zapłacić połowę sumy 2,625.000 złr. Obok tego finansowego interesu zachodzą inne jeszcze interesa państwowe, które nie dadzą się określić pewną sumą guldenów, są jednak niezmiernie ważne. Galicya płaci na rzecz funduszu indemnizacyjnego 32 procent od stałych podatków, co w porównaniu z innemi krajami jest tak ogromnem obciążeniem, iż w skutek tego nie może literalnie ona podołać innym wydatkom na szkoły, drogi i t. d., słowem nie jest w stanie nic uczynić dla potrzeb ekonomicznych. Owa pretensya zwrotu, który, gdyby niniejszy układ nie został przyjęty, wynosiłby w roku 1898 aż 114 milionów, ciężyłaby jak zmora nad Galicyą, i nie możnaby pomyśleć nawet o podjęciu jakiejkolwiek inicyatywy dla materyalnego podźwignięcia kraju. Od tej zmory uwolnić kraj, umożliwić mu staranie się o jego materyalne interesa, jest bezwątpienia interesem państwa, gdyż w ten sposób powiększą się dochody państwa. Bystra (*scharfsinnige*) interpretacya patentu z 17 kwietnia 1848 i cyrkularza z 22 kwietnia 1848, nie odejmie ludności przekonania, że państwo wynagrodzenie za zniesione powinności poddańcze na siebie wzięło. Późniejsze modyfikacye, wedle których kraj ma [n]osić trzecią część wynagrodzenia, może [lud]ność zrozumieć, gdyż samo to odnosi się i [do i]nnych prowincyj, a ludność Galicyi uważa [to za] rzecz naturalną, aby nie być lepiej traktowaną, niż ludność innych prowincyj. Że się zaś od Galicyi dwa razy więcej wymaga, aniżeli od innych prowincyj, to uważa ludność za niesprawiedliwe, a odjąć to przekonanie ludności, jest również ważnym interesem państwa.

Jak już donieśliśmy w ostatnim numerze, na piątkowem posiedzeniu przystąpiono do głosowania. Najpierw głosowano nad wnioskiem deput. Lienbachera, żądającym przejścia do porządku dziennego nad przedłożeniem rządowem. Wniosek ten odrzucono 20 głosami przeciw 12 głosom lewicy i dep. Lienbachera. Tą samą liczbą głosów przyjęto następnie wniosek dep. Zeithammera, żądający przejścia do szczegółowej dyskusyi nad projektem rządowym. Dep. Lienbacher zapowiedział ze swojej strony wotum mniejszości.

SPRAWY MONARCHII

W sprawie galicyjskich koleji państwowych pisze *Presse*: Zbliża się termin otwarcia galicyjskiej kolei transwersalnej, a z nim wzmaga się znaczenie kwestyi uregulowania stosunku galicyjskich koleji państwowych do koleji, znajdujących się w przedsiębiorstwie prywatnem. W umowie z koleją Północną cesarza Ferdynanda uczyniono już ważny krok dla uporządkowania w zasadzie stosunków obrotowych na galicyjskich kolejach państwowych, a jak się dowiadujemy pracują, obecnie nad określeniem szczegółów. W krótce też zostanie zawarty także z koleją lwowsko-czerniowiecką odpowiedni układ. Dla rozwoju przyszłej sieci państwowej w Galicyi wielce obiecującą jest ta okoliczność, że znajdujące się już teraz pod zarządem państwowym koleje wykazują znaczne powiększenie dochodów. I tak kolej Albrechta miała w roku ubiegłym nadwyżki 140.000 złr., a kolej naddniestrzańska 130.000 zł. Co się tyczy kolei węgiersko-galicyjskiej, która ma dla państwa znaczenie nie tylko ze względu na gwarancyę, lecz także ze względu na jej stanowisko do galicyjskich sieci państwowych, to kolej ta osiągnęła przewyżkę w kwocie 30.000 złr. Walne zebranie tej kolei odbędzie się 15 maja, a zarząd prawdopodobnie będzie w położeniu udzielenia akcyonaryuszom wiarygodnych wiadomości o losie tej kolei, gdyż szef sekcyi Czedik otrzymał już polecenie przeprowadzenia rokowań z rządem węgierskim, ewentualnie rokowań z węgiersko-galicyjską koleją, co do zawarcia umowy (*Peage-Vertrag*) względem przestrzeni Chyrów-Zagórz.

— Z powodu, że prasa opozycyjna komentruje w sposób złośliwy pospiech, z jakim przeprowadzono rzekomo rozprawy budżetowe, przypomina *Presse*, iż w czasie panowania parlamentarnego obecnej opozycyi rozprawy budżetowe nie trwały dłużej jak w latach ostatnich, owszem były załatwiane w krótszym nawet czasie. Rozprawy nad tegorocznym preliminarzem rozpoczęły się d. 8 b m. a ukończyły d. 26 b. m., zajęły przeto ogółem dni 19 i tyleż posiedzeń. Dyskusya nad preliminarzem za rok 1876 została przeprowadzoną w dniach 13, a na 16 posiedzeniach, dyskusya nad budżetem w r. 1877 w dniach 15, i tyluż posiedzeniach, dyskusya nad budżetem 1878, w dniach 17, a na 11 posiedzeniach; rozprawy natomiast nad preliminarzem r. 1879 zajęły już 18 posiedzeń.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(**Z Warszawy**.)

Pol. Corr. pisze: Otrzymujemy właśnie z Warszawy wiadomość, iż zapowiedziano tam już przyjazd z Petersburga rossyjskiej trupy dramatycznej. Okoliczność tę, niemniej sympatyę jakie wypowiada otwarcie warszawski organ urzędowy dla organizującego się właśnie stowarzyszenia. którego głównem zadaniem jest propagowanie w Królestwie Polskiem literatury rossyjskiej i teatru rossyjskiego można uważać jako oznakę, iż zrussyfikowanie teatru warszawskiego jest jednym z głównych punktów w programie gen. Hurki i że dążyć będzie do osiągnięcia tego celu z całą energią

Dziennik *Graždanin* twierdzi, że pobyt generał. gubernatora Hurki w Petersburgu nie pozostanie bez śladu dla stosunków Królestwa Polskiego. Na ostatniem posiedzeniu rady ministrów, w którem gen. Hurko brał udział z głosem doradczym, miano powziąć cały szereg uchwał w kwestyach, odnoszących się do zarządu „krajem Przywiślańskim". Pomieniony dziennik nie wyjaśnia jednak, jakie to kwestye rozbierano na owej radzie ministerialnej i jakie powzięto uchwały. Również i *Czas* odbiera wiadomość, że wszystkie wnioski generała Hurki, dotyczące Królestwa Polskiego otrzymały zatwierdzenie rady ministrów.

Studentom w Warszawie zabraniano surowo uczęszczać na widowiska teatralne. Obecnie donoszą dzienniki warszawskiee, że kurator okręgu naukowego Apuchtin pozwolił uczniom zakładów naukowych uczęszczać na widowiska, urządzane przez stowarzyszenie miłośników sceny rossyjskiej w Warszawie.

Warszaw. Dniewnik donosi że generał Kochanow przemówił w Wilnie do duchowieństwa rzymsko-katolickiego gdy mu się ono przedstawiało, w te słowa:

„Jestem człowiekiem religijnym i umiem uszanować wszelkie wyznania religijne a więc we wszystkich waszych potrzebach, dotyczących spraw czysto religijnych, znajdziecie we mnie zawsze przyjaciela i gorliwego obrońcę Ale panowie, jeżeli ktokolwiek z was ośmieli się pod rzeczy wiary podciągać anti-państwową propagandę — jak to już często między wami się zdarzało — to wierzcie mi, że potrafię szybko i energicznie położyć tamę waszej występnej działalności. I nie myślcie, abym was w podobnych razach oszczędzał lub komukolwiek pobłażał. Nie oszczędzę — upewniam was — nikogo i surowo karać będę, ktokolwiek ośmieli się działać w duchu ulubionego wam polonizmu".

(**Z Petersburga**.)

Do *Pol. Corr.* donoszą z Petersburga, że pogłoski zamieszczone w niektórych dziennikach, jakoby wyjazd ambasadora rossyjskiego przy dworze wiedeńskim ks. Łabanowa do Petersburga miał być w związku z kwestyą obsadzenia posady ambasadora rossyjskiego w Londynie, i jakoby ks. Łabanow miał być przeznaczonym na ambasadora w Londynie, są zupełnie bezzasadne. Ks. Łabanow przebywa w stolicy rossyjskiej w interesach czysto prywatnych, a w Wielkim tygodniu powróci niezawodnie do Wiednia. Na posadę ambasadora rossyjskiego w Londynie najwięcej ma widoków poseł w Stutgardzie p. Staal.

Dzienniki petersburskie donoszą, że za przybyciem do Berlina nowego ambasadora rossyjskiego ks. Orłowa, nastąpią zmiany w całym składzie ambasady rossyjskiej przy dworze niemieckim. Tylko *attaché* wojskowy ks. Dołgorukow i agent wojskowy Daller pozostaną na swoich dotychczasowych stanowiskach w Berlinie.

Dzienniki uważają jako rzecz pewną, iż znajdujący się obecnie na urlopie wileński generał-gubernator Todleben otrzyma wkrótce uwolnienie z czynnej służby, a miejsce jego zajmie pełniący teraz obowiązek generał-gubernatora Kochanow.

W *Gońcu urzęd.* ogłoszono konwencyę, ratyfikowaną 26 stycznia r. b. między Rossyą a księztwem Monaco względem wydawania obustronnego przestępców, między innymi takich, którzy nastawali na życie monarchów lub członków ich rodzin.

Dnia 27 b. m. rozpoczęła się w charkowskim sądzie okręgowym sprawa intendenta, generała Buszena, dymisyonowanego pułkownika Sabo i radcy honorowego Wasiliewa, oskarżonych o nadużycia, odkryte przy dostawie i przy wypiekaniu sucharów dla armii czynnej podczas ostatniej wojny.

(**Przyszłe kolonie Francyi**).

Po kilku nader pomyślnych dla broni francuskiej wyprawach w odległych stronach świata, widać dziś we Francyi nagły zwrot opinii przychylny tym przedsięwzięciom. Do niedawna jeszcze, skrajne szczególniej stronnictwa nie posiadały dość słów krytyki i nagany dla rządu, który wyprowadzał wojska z kraju i w mniemaniu opozycyi, działał niesłychanie zgubnie dla narodu oddając się tak bezwzględnie polityce kolonialnej. Dziś zaledwo przebrzmiały głosy opiewające zwycięstwa w Anamie i Tonkinie, odezwali się pierwsi opozycyoniści i to z obozu skrajnego, że Francya powinna z bezwzględną sprężystością bronić praw swoich do Madagaskaru. Telegramy już wczoraj zawiadomiły, jak olbrzymią większość, gdyż przeszło czterystu głosów pozyskał rząd w Izbie dla podyktowanego przez swoje stronnictwo porządku dziennego, czyli jaśniej mówiąc, zyskał, bezwarunkową aprobatę polityki swojej. Wobec takiej większości nie mógłby deputowany Clémenceau powtórzyć wyrzutu, który przed kilku miesiącami robił p Ferryemu, że oszukuje i łudzi Izbę, że angażuje ją w awantury, z których następnie nie ma wyjścia. Ale niekoniec na tem, nie poprzestają bowiem Francuzi na zamiarze bardzo jawnym anektowania Madagaskaru, organa niezależne i półurzędowe zwracają uwagę rządu na konieczność zajęcia kilku stacyj na wyspach morza Czerwonego. Oprócz zatoki Oboku, wysp kilku w cieśninie Bab-el-Mandeb, powtarza się już po raz trzeci żądanie, by rząd republiki pomyślał, jak wielki wpływ mógłby uzyskać w Abisynii. W tym celu doradza opinia niezależna a półurzędowa z przyjemnością jej wtóruje, ażeby anektować, czy owładnąć wyspę Dessi na morzu Czerwonem. Wyspa ta położona na południe, czyli poniżej miasta portowego Massoua, panuje nad zatoką Adulis, z kąd wiedzie wprawdzie górzysta ale bezpośrednia droga w głąb Abisynii. Owładnięcie wschodnich wybrzeży Afryki i kroki stanowcze w celu zabezpieczenia sobie Madagaskaru, są z sobą w związku. Wyspa Madagaskar, jedna z największych po Borneo, leży także na wschodnich, lubo ku południowi wysuniętych krańcach Afryki, od której ją dzieli tylko kanał Mozambiku To więc, co się zdawało przed miesiącami mrzonką, zdaje się bardzo bliskiem urzeczywistnienia. Predewszystkiem jednak wypada sprostować kilka mylnych zapatrywań, które utrzymuje w interesie Anglii, prasa angielska. Dzienniki angielskie twierdziły i dziś powtarzają, że Francya szuka jedynie pretekstu utrzymując, że plemię Howasów uciska inne plemiona Madagaskaru. Tymczasem dzieje najświeższe, które dotąd nie uległy przeobrażeniu mówią, że w samej rzeczy Howasi, plemie malajskie, owładnęło plemionami Sakalawów, Betamenasów a nawet resztkami plemion arabskich, które się tu przesiedliły z pustyń Afryki. Mylne jest także twierdzenie, jakoby klimat całej wyspy był zabójczy dla Europejczyków przeciwnie środkowe płaskowzgórza są najzdrowsze, i tylko bagniste wybrzeża wyradzają choroby zabójcze. Otóż plemię Howasów wyparło z najpiękniejszych okolic Sakalawów i zmusiło ich do zajęcia wybrzeży zabójczych dla zdrowia. Nakoniec pretensye Francyi nie są świeżej daty, ale pochodzą jeszcze z przed dwóch wieków, o czem świadczą nazwy miejscowości u wybrzeży Madagaskaru. — Wyspa ta zajmuje obszar 10.500 mil kwadratowych, a powierzchnia jej ma około 300 szerokości zaś przeszło 100 mil. Jeszcze w roku 1870 liczono w przybliżeniu zaludnienie jej do czterech i pół miliona dusz. Obfituje w liczne i znaczne rzeki, góry jej równie znaczne, lecz jeden tylko łańcuch rozpościera się przez całą wyspę. Wnętrze jej, olbrzymie płaskowzgórze ma klimat nader zdrowy i miły, równający się letniemu klimatowi alpejskiemu. Urodzajność niezwykła, w niektórych okolicach lasy prawie pierwotne, które dostarczać mogą nie tylko materyału na budowę okrętów, ale najkosztowniejszych gatunków drzew, jak heban, drzewo sandałowe i rośliny farbiarskie. W górach znajduje się w wielkiej obfitości ołów, cyna, żelazo, miedź, srebro, kryształ górski, granaty, saletra i inne alkalia. Wiele okolic obfituje w trzcinę cukrową, bawełnę i drzewo morwowe. Z produktów rolnych ryż, len, konopie, tytoń i wszystkie owoce południowe. Liczne jeziora i rzeki zawierają wielką obfitość ryb, a lasy i pola stada dzikiego bydła, przednich gatunków owiec i koz. Z ptactwa bażanty i drobne kolibry należą do pospolitych w kraju.

KRONIKA

= **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić ze Swej prywatnej szkatuły gminie Świrkla z Długołękami, w powiecie nowosądeckim, na budowę szkoły zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Mianowania w c. k. armii.** Dla kapitana I klasy pułku pieszego nr. 45, Józefa Koteka, zastrzeżona została ranga majora w służbie lokalnej.

Lekarz batalionowy dr. Włodzimierz Hrycykiewicz, z rzeszowskiego batal. obrony krajowej nr. 55, mianowany starszym lekarzem w stanie czynnym c. k. armii.

Lekarz asystent rezerwy dr. Julian Dadlez, oraz elewi wojskowo-lekarscy I klasy dr. Izaak Matrai (przedtem Karpeles), dr. Ludwik Mehes i dr. Teofil Bogdan, mianowani starszymi lekarzami rezerwy pułków galicyjskich.

— **Najd. Następca Tronu,** Arcyksiążę Rudolf, stanął na czele pomnikowego wydawnictwa, mianowicie dzieła kilkunastu-tomowego o ludach austryacko-węgierskich, ich dziejach, zwyczajach i obyczajach. Według dzienników wiedeńskich, dostojny Inicyator powierzył redakcyę austryackiej części dzieła znanemu pisarzowi niemieckiemu, radcy dworu p. Weilen, zaś węgierskiej części p. Jokai'owi. Koszta wydawnictwa ponosić ma na razie Najj. Pan z prywatnej Swej szkatuły. Sam Arcyksiążę Rudolf opracuje dla części austryackiej dwa tematy, a dla węgierskiej jeden Dzieło ozdobione będzie licznemi illustracyami, wykonanemi piórem przez najcelniejszych artystów. Redakcya wskazywać będzie przedmiot do tych illustracyj, a wykonane rysunki muszą przejść przez aprobatę komitetu pod przewodnictwem Najd. Cesarzewicza. Do komitetu tego powołani zostali artyści: Streit, Pausinger, Canon i Anderl. Munkacsy przyrzekł dostarczyć rysunków dla części węgierskiej.

— **C. k. Namiestnik** nadał opróżnione z fundacyi imienia Jego Ces. Wysokości Arcyksięcia Karola Ludwika stypendyum o rocznych 180 zł. Janowi Kazimierzowi Zacharyasiewiczowi, słuchaczowi wydziału prawniczego w uniwersytecie lwowskim.

— **Podziękowanie.** Wiceprezydent sądu krajowego we Lwowie p. Karol Liedl złożył na moje ręce w imieniu Kółka prawników kwotę 50 zł., jako dar na cele Domu Pracy. Podając do powszechnej wiadomości ten czyn tak szlachetny, poczuwam się do miłego obowiązku złożyć szanownym dawcom, w imieniu biednych obdarowanych, najszczersze podziękowanie za ich wspaniałomyślną ofiarność.

A. Zaleska.

(*m*) **Zgromadzenie członków** Stowarzyszenia opieki nad uwolnionymi więźniami, odbyło się wczoraj pod przewodnictwem starszego prokuratora państwa, p. Fr. Zdańskiego. Odczytane przez dyrektora, ks. St. Korzeniowskiego, sprawozdanie z czynności dyrekcyi w r. z., które podaliśmy w streszczeniu przed kilku dniami, przyjęto do zatwierdzającej wiadomości i na wniosek komisyi rewizyjnej, udzielono dyrekcyi absolutoryum, poczem uchwalono budżet na r. b., który w przychodach i rozchodach kończy się cyfrą 1588 zł. Na wniosek JE. Włodzimierza hr. Russockiego uchwalono prosić JE Namiestnika, p. F. Zaleskiego, aby raczył przyjąć protektorat nad stowarzyszeniem. Na wniosek dyrekcyi uchwalono wnieść prośbę do Towarzystwa prawniczego, ażeby raczyło dyrekcyi dostarczyć w odpisie motywów, dla których nie przyłączyło się do petycyi, wystosowanej przez stowarzyszenie opieki nad uwolnionymi więźniami do wys. rządu i Koła polskiego o utworzenie kolonij rolniczych dla młodocianych zbrodniarzy z stanu włościańskiego? Dyrekcyi przyznano na r. b. fundusz dyspozycyjny w kwocie 25 zł. Uchwalono prosić członków, ażeby starali się usilnie o przysporzenie stowarzyszeniu nowych członków i ażeby członkowie zawiadamiali dyrekcyę o posadach i miejscach, które możnaby obsadzić uwolnionymi więźniami. Na wniosek p. przewodniczącego podziękowało zgromadzenie przez powstanie z miejsc ks. proboszczowi Korzeniow-

skiemu za nader gorliwe zajęcie się sprawami stowarzyszenia, a na jego wniosek podziękowano w ten sam sposób pani baronowej W. Heydlowej za trudy około utworzenia komitetu Dam. Do Wydziału na r. b. w miejsce wylosowanych wybrano pp. hr. Leona Dzieduszyckiego, dr. B. Löwensteina, E. Hołdasiewicza, L. Turkiewicza, T. Merunowicza i J. Drexlera, a do komisyi rewizyjnej pp. Michała Sawickiego i Piotra Macukiewicza.

— **Jubileusz Aszpergerowej.** Przedwczoraj sala kasyna miejskiego świetny prawdziwie przedstawiała widok. O godzinie 10 wieczorem zaczęli się zjeżdżać liczni uczestnicy bankietu, należący do wszystkich sfer naszego społeczeństwa, a wkrótce potem przy dźwiękach muzyki weszła na salę jubilatka, wieńcem dam otoczona. Sala, oświetlona rzęsiście, przystrojoną była wieńcami, jakie doręczono jubilatce w dzień benefisowego przedstawienia w teatrze. Wieńce te śliczną tworzyły dekoracyę ścian sali; a o ile zapamiętać mogliśmy, były tam wieńce: od dyrekcyi teatru lwowskiego, od artystów sceny lwowskiej, od dyrekcyi teatru w Krakowie, od artystów tejże sceny, od pani Antoniny Hoffman, od Koła literackiego we Lwowie, od redakcyi *Gazety Narodowej*, od redakcyi *Dziennika Polskiego*, od lwowskiej czytelni akademickiej, od szkoły politechnicznej, od księcia kuratora Jabłonowskiego, od hrabiego H. Łączyńskiego i od artysty p. Barącza. Z upominków, złożonych jubilatce w czasie owacyi na scenie, wymieniamy dary komitetu: wspaniały srebrny wieniec laurowy, doręczony przez p. Witalisa Smochowskiego, i srebrny wazon z kwiatami, doręczony przez p. Gubrynowicza. Artyści sceny lwowskiej złożyli jubilatce ozdobne album w upominku, a przy wejściu na salę bankietową dwóch członków komitetu jubileuszowego doręczyło pani Aszpergerowej w imieniu tegoż komitetu przepyszny bukiet upięty złotą bransoletą z brylantem.

Około godziny jedenastej rozpoczął się bankiet i przeciągnął się prawie do godziny drugiej po północy wśród najmilszego ożywienia. Pierwszy toast wniósł J. E. Wł. hr. Russocki, w wymownych słowach podnosząc wierność jubilatki dla sceny lwowskiej. Następnie p. Jan Dobrzański wskazał na poszanowanie obowiązków, jakie zawsze odszczególniało panią Aszpergerową w jej artystycznej pracy. P. Marceli Zboiński wymownie podniósł zasługi obywatelskie jubilatki, poczem p. Wł. Bełza z uczuciem wypowiedział piękny wiersz własnego utworu, w którym skreślił zasługi p. Aszpergerowej około sceny poznańskiej i złożył jej życzenia w imieniu Wielkopolan Następnie p. Wł. Gubrynowicz wniósł zdrowie p. Jana Dobrzańskiego, jako dyrektora teatru, a p. Apollo Lubicz toast na cześć weterana sztuki p. Wit. Smochowskiego. Z kolei rozpoczęło się odczytywanie nadesłanych telegramów w liczbie 62, z których ważniejsze wymieniamy: *Londyn*: Prezes Towarzystwa historycznego w Londynie, major Karol Szulczewski i Adam Giełgud, sekretarz, przesyłają wielce zasłużonej artystce życzenia i powinszowania w imieniu Polaków i przyjaciół w Londynie. — *Chicago* (Ameryka): Wielka artystko, dobra Polko, zacna kobieto, z drugiej półkuli świata, szlę Ci hołd czci i poważania. Żyj nam długo i pracuj dla dobra narodowej sztuki. Twoja Helena Modrzejewska. — *Warszawa*: Autorowie dramatyczni warszawscy zasyłają szanownej jubilatce wyrazy uznania i życzenia diamentowego wesela ze sztuką, której tak zaszczytnie służy Jordan, Junosza, Kaszewski, Kościelski, Lubowski, Maleszewski, Gawalewicz, Mellerowa, Szymanowski. Zalewski. Oprócz tego nadesłali telegramy z Warszawy: Jan Królikowski. Władysław Bogusławski, Wacław Szymanowski, Zawadzki, Gawalewicz, Czapelski, Jan Tatarkiewicz w imieniu artystów warszawskich, Bogumił Foland od teatrów warszawskich, redakcya *Echa muzycznego i teatralnego*, p. Helena Herman, p. Zimajerowa. Z Krakowa telegrafowali: Bałucki, Koło literacko-artystyczne, p. Stanisław Koźmian, p. Kazimierz Skrzyński, Artyści sceny krakowskiej, p. Antonina Hoffman, redakcya *Nowej Reformy*. Z Wiednia: Stowarzyszenie „Zgoda“, posłowie Dawid Abrahamowicz i Wojciech hr. Dzieduszycki, hr. Józef Drohojowski, Witalis Smochowski młodszy. Paulina Cetnerowa. Z Poznania nadszedł telegram od artystów sceny polskiej; z Jarosławia od Wł. hr. Koziebrodzkiego; z Brodow od hr. Russockich. Z Wilna od pp. Dąbrowskich. Z Węgier od generała Koevessa, itd. itd. itd.

— **Sędziowie przysięgli** w Przemyślu, po ukończonych rokach tamtejszego trybunału, złożyli na ręce dr. Teofila Mochnackiego dla biednej dziatwy w Ochronce miejscowej kwotę 40 zł. Za ten dar składa zarząd Ochronki szlachetnym dawcom i pośrednikowi szczere podziękowanie.

— **Posiedzenie towarzystwa przyrodników** polskich im. Kopernika odbędzie się jutro, we wtorek, o godzinie 6 wieczorem, w uniwersytecie, w sali XV (2 piętro). Porządek dzienny: 1. W. Szajnocha. O tunelach karpackich ze stanowiska geologii. 2. F. Kreutz. Przeistoczanie się kryształów z powodu zmiany ciśnienia. 3. A. Skibiński. Demonstracya integratora Żmurki. 4. Luźne komunikacye.

— **Na poczcie lwowskiej** nadano w miesiącu lutym bież. roku 178.516 listów prywatnych niepoleconych (między temi do adresatów w miejscu 10.225); 51.912 kart korespondencyjnych; 16.053 posyłek pod opaską; 6.916 posyłek z próbkami; 165.284 egzemplarzy gazet; 50.312 listów urzędowych; 46.956 listów poleconych; 8 566 przekazów na kwotę 283 780 zł. 8 ct.; 39.562 posyłek wartościowych (między temi 10 057 za pobraniem w kwocie 79.549 zł. 10 ct.) Ogółem 564 077 posyłek, zatem o 2.888 więcej, jak w lutym roku zeszłego. Nadeszło zaś do Lwowa: 152.456 listów prywatnych niepoleconych; 45.215 kart korespondencyjnych; 12 612 posyłek pod opaską; 6.739 posyłek z próbkami; 29.356 egzemplarzy gazet; 42.642 listów urzędowych; 38.749 listów poleconych; 20.624 przekazów na kwotę 36).806 zł. 5 ct.; 21 312 posyłek wartościowych (między temi 12.156 za pobraniem w kwocie 91.656 zł. 25½ ct). Ogółem 369.705 przesyłek, zatem o 1.421 więcej jak w lutym r. z.

= **Pożar** wybuchł wczoraj o godzinie 10 z wieczora w małym domku pod l. 260 na Błoniach Janowskich, zamieszkanym przez właścicielkę tegoż Cecylię Wolańską. Domek ten spalił się do szczętu. Przyczyna pożaru niewiadoma.

= **Nieszczęśliwe wypadki.** Dnia dzisiejszego spadł infanterzysta 95 pułku z okna 2 piętra koszar na placu Franciszkańskim, lecz poniósł tylko lekkie uszkodzenie. — Dorożkarz Feiwel Kram, jadąc wczoraj nieostrożnie, przejechał p. Amalię Kruszyńską, żonę ślusarza, która poniosła na głowie i twarzy lekkie uszkodzenia. Dorożkarza aresztowano.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono pani E. K., z kieszeni, na ulicy Halickiej, portmonetkę z kwotą 19 zł.; p. J. St., z zamkniętego pomieszkania pod l. 20 ulica Sykstuska, po oderwaniu kłódki od drzwi, czarny zimowy surdut, podszyty półjedwabną materyą i biały pikowy garnitur, wartości 35 zł.; z wozowni hotelu George'a, przez włamanie się, czarny liberyjny surdut, dwa inne krótkie, czarne surduty, paltot bronzowy, krótki barankowy kożuszek, sieraczkowem suknem pokryty, przenoszone buty z wysokiemi cholewami, lejce rzemienne z mosiężnemi sprzążkami i pokrowiec powozowy z grubego płótna, łącznej wartości 120 zł.; OzyaszowiHenne w Sichowie zrabowano z wozu 75 czarnych kapeluszy i 5 czapek barankowych czarnych. — Zabłąkał się gdzieś pięcioletni Mieczysław Królikowski, sierota, przyjęty przez p. Barbarę Doblańską l. 8 ulica Sieniawska, dnia 22 b. m. na przytułek. — Aresztowano Michała Kordasiewicza, za dezercyę; Adolfa Bilika na kradzieży kieszonkowej; Choskubiankę Maryę,] za kradzież 600 rubli i 54 zł., popełnioną w Brodach u służbodawcy, Jojny Byka; Szaję Rożanera, poszukiwanego za zbrodnię uczestnictwa w kradzieży. — Izak Meller zgłosił się w policyi, jako poszukiwany pod zarzutem oszustwa. — Zbłąkanego małego pieska brunatnej maści, z marką l. 204, przytrzymuje od 22 b. m. pan O. L., w głównym urzędzie cłowym na dworcu kolei Karola Ludwika.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Paryżu pułkownik artyleryi b. wojsk polskich z r. 1831 Dyonizy Masłowski, urodzony na Litwie roku 1793, kawaler krzyża *Virtuti militari*; w Londynie dr. Allen Thomson, znakomity przyrodnik, b. profesor anatomii w uniwersytecie glasgowskim, przeżywszy lat 75.

— **Nowy parowiec** pocztowy austro-węgierskiego Lloyda, *Elektra*, dnia 26 b. m. wobec licznych świadków spuszczony został szczęśliwie z warsztatów okrętowych w Tryeście na morze.

— **Badania cholery.** Donieśliśmy już, że znakomity badacz niemiecki, dr. Koch, jako przewodniczący komisyi naukowej w Kalkucie, w Indyach, po długich i nader mozolnych a w najwyższym stopniu niebezpiecznych badaniach w szpitalach zapowietrzonych, odkrył w ciągu minionej zimy żyjątko mikroskopijne, które jest przyczyną strasznej choroby, zwanej cholerą azyatycką. Obecnie donosi wychodzący w owem mieście dziennik *Englishman*, że lekarz tamtejszy dr. Wincenty Richards, ordynaryusz w Goalundzie, poszedł o krok dalej jeszcze w badaniach tej zarazy i zdołał sztucznie wyhodować owo żyjątko, czyli innemi słowy ma w ręku sposób wywołania cholery nawet tam, gdzie się ona nie pojawi z naturalnych przyczyn. Dzienniki angielskie dodają jednak, że wiadomość powyższą przyjmować należy z zastrzeżeniem.

— **Gorylla**, chowany z tak wielką troskliwością w berlińskiem akwaryum od roku, nie przetrwał tegorocznego marca. *Pungo*, jak go zwali Berlińczycy, w tych dniach zakończył życie po dwudniowej zaledwie chorobie skutkiem, jak się zdaje, zapalenia płuc. Wiadomo, że gorylle nie znoszą europejskiego klimatu do tego stopnia, że nawet pierwszorzędne zwierzyńce, mimo wszelkich starań nie mogą się ich dochować. Wiezione z podrównikowej ojczyzny swojej najczęściej giną już na okręcie, po przebyciu zwrotnika. Berliński *Pungo* żył 14 miesięcy.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Bank krajowy.

Otrzymujemy następujące pismo:

W skutek wiadomości podanej w nrze. 75 dziennika *Czas*, pod datą 29 marca r. b. „że ministerstwo odmówiło prośbie Dyrekcyi Banku krajowego, popartej przez Wydział krajowy, o wyjednanie ustawy, nadającej obligacyom komunalnym Banku krajowego charakter walorów pupilarnych“, Dyrekcya Banku krajowego podaje do wiadomości:

1) że wnosząc do ministerstwa prośbę o przyznanie wyżej wzmiankowanym obligacyom pupilarnego bezpieczeństwa, Dyrekcyi nie było tajnem, że prośba ta napotkać może na trudności, gdyż rząd mógł z natury rzeczy wahać się przedłożyć żądanie w niej zawarte Radzie państwa, skoro analogiczne walory innych zakładów finansowych charakteru pupilarnego nie mają, a gwarancya krajowa przyznana listom zastawnym Banku krajowego nie została rozciągniętą na wydawane przezeń obligacye komunalne.

2) Po otrzymaniu więc odpowiedzi ministerstwa, Dyrekcya Banku krajowego wniosła do Wydziału krajowego prośbę, ażeby na najbliższej sesyi sejmowej rzeczony Wydział uczynił do Sejmu wniosek o wydanie ustawy, nadającej gwarancyę kraju obligacyom komunalnym Banku krajowego i dołączonym do nich kuponom.

Skoro Sejm przyzna obligacyom komunalnym gwarancyę kraju, przyznanie tymże walorom charakteru pupilarnego bezpieczeństwa, w myśl reskryptu ministerstwa sprawiedliwości z dnia 24 stycznia roku 1884 l. 15.426, nie będzie żadnym dalszym ulegać trudnościom.

* **Nowy regulamin** targowy i kasa mięsna w Wiedniu poczęły obowiązywać z dniem 30 b. m. Z tego powodu pisze korespondent wiedeński *Czasu*: Producent galicyjski będzie odtąd wiedział, do kogo wprost ma się udać, komu towar powierzyć, na kogo spuścić się co do ceny, od kogo może otrzymać zaliczkę, pod czyją opieką odpowiedzialną towar pozostanie, w razie gdyby od razu sprzedany nie został; jakie z góry unormowanie opłaty są do uiszczenia. Dotąd panowała pod wszystkiemi temi względami zupełna dowolność, a zarazem zupełne zaniedbanie: zaczem szło wyzyskiwanie i producentów i konsumentów przez kilkunastu komisyonerów targowych. Potrzeba tylko, żeby organizacya wywozowego handlu galicyjskiego została ujętą w odpowiednie ręce. Odnosi się to przedewszystkiem do wywozu mięsa, ale zarazem do wywozu nabiału, masła, jaj, a nawet chleba; gdyż o ile zbytkowe pieczywo wiedeńskie jest renomowane, o tyle pieczywo zwykłe, chleb żytni i pszeniczny jest tu i lichy i drogi

* **Kasa mięsna wiedeńska.** (*Wiener Vieh-und Fleisch-Cassa*). W skutek zaprowadzenia przez Rząd nowego regulaminu targowego na placu St. Marx w Wiedniu, który ma na celu uporządkowanie stosunków targowych, utworzoną została wiedeńska kasa mięsna przez Bank depozytowy (allgemein. depositen Bank), która przy pomocy targowych agentów przysięgłych kaucyonowanych i przez Rząd mianowanych, będzie sprzedawać wszystko bydło: owce, nierogaciznę i mięso, a zarazem cały ruch pieniężny na placu ujmie w swoje ręce. Prawo dozwala na czas przejściowy, to jest, że na razie kasa konkurować ma na placu z innymi dotyczasowymi komisyonerami, po ukończeniu zaś czasu przejściowego komisyonerowie przestaną istnieć, a miejsce ich zajmą przysięgli agenci i sprzedaży na targu oprócz właściciela samego lub jego sługi nie będzie mógł prawnie nikt wykonywać tylko kasa, przez przysięgłych targowych agentów Kasa mięsna wiedeńska (wiener Vieh-und Fleischcassa) już od dnia 8 marca r. b. działa na targu wiedeńskim i dokonywa komisowej sprzedaży przez ludzi zupełnie fachowych, wiarogodnych, tych właśnie, którzy być mają przyszłymi przysięgłymi agentami. Na żądanie pp. producentów dopełnia ona sprzedaży przez wskazane osoby zaufania, którcmi byćmogą dotychczasowi komisyonerowie, bez obciążania wszakże producenta wyższą opłatą komisowego. Każdą partyę bydła można adresować: *Wiener Vieh-und Fleisch-Cassa St. Marx-Wien*. Kasa pobiera nateraz, dotychczasowo płacone komisowe po 80 ct. od sztuki wołu. Kasa wypłaca należytość za woły sprzedane zaraz po targu w dniu targowym, a za odebraniem recepisu nadawczego, może na żądanie natychmiast przesłać zaliczkę odpowiednią właścicielowi wołów Kasa udziela zaliczek na woły po stajniach i paszach letnich do wysokości 70pr. miejscowej wartości tychże, na czas potrzebny do wypasania wołów i na 6pr. rocznie. Pp. producenci, którzy już dziś w czasie przejściowym woły swoje kasie do sprzedaży powierzać będą, po wejściu w siłę regulaminu targowego będą zawsze mieć pierwszeństwo przed tymi, którzy przychodzić będą z wołami po wejściu w moc tej ustawy. Ponieważ instytucya ta państwowa, urządzoną została przez Rząd na żądanie pp. producentów i jest z natury swojej przeznaczoną dla opieki interesów tychże, to niezawodnie kraj powita ją z zaufaniem, udzieli poparcia, a przedewszystkiem przekonać się zechce praktycznie o usługach kasy przez powierzan[illegible] i zaraz do komisowej sprzedaży bydła i m[illegible], bo tylko z własnego przekonania przeświad[illegible]yć sie można o wartości tej nowej Instytucyi.

Wiedeń, w marcu 1884.

Kasa mięsna wiedeńska
(*Wiener Vi h-und Fleisch Cassa*)

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan wyjechał przedwczoraj wieczorem do Pesztu w towarzystwie wielkiego ochmistrza Dworu księcia Hohenlohe-Schillingsfürsta, generał-adjutanta barona Mondla i dwóch przybocznych adjutantów. Monarcha powróci we środę do Wiednia.

Presse pisze: Niektóre dzienniki donoszą o bliskich zaręczynach Najd. Arcyksiężniczki Waleryi. Jak się dowiadujemy, wszystkie te doniesienia są zupełnie bezzasadne, a zaręczyny Jej Cesarskiej Wysokości nie są zamierzone przed upływem dwóch lat.

Dnia 27 b. m. przybył do Wiednia węgierski minister skarbu Szapary i miał nazajutrz posłuchanie u Najj. Pana, poczem konferował z p. ministrem dr. Dunajewskim. *Budap. Corresp.* dowiaduje się, że hr. Szapary bawił w Wiedniu dla usunięcia przeszkód stojących na zawadzie nowemu projektowi ustawy gorzelnianej.

Dzisiaj obradują obydwie Izby Rady państwa. Na porządku dziennym Izby deputowanych znajduje się elaborat komisyi o reorganizacyi najwyższej Izby obrachunkowej, który z powodu słabości dep. Hausnera nie mógł być traktowany na posiedzeniu sobotniem. Na dzisiejszem posiedzeniu znajduje się także sprawozdanie komisyi prawniczej o projekcie ustawy dozwalającym na lokowanie kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i t. d. w obligacyach galicyjskich wydanych w sumie 3,600.000 złr, wreszcie sprawozdanie komisyi dla nietykalności poselskiej o wydaniu sądom dep. hr. Jana Tarnowskiego. W Izbie panów znajduje się na porządku dziennym, pomiędzy innemi pr[illegible]jekt ustawy o ordynacyi Czark[illegible]skich.

Różne komisye pracują obecn[illegible] nadzwyczajną gorliwością i pospiechem.

Komisya gorzelniana uchwaliła w myśl wniosku rządowego, iż nowa ustawa gorzelniana ma począć obowiązywać od 1 września 1884 r. Dzisiaj odbędzie komisya jeszcze jedno posiedzenie dla wysłuchania referatu sprawozdawcy Jahna. W środę już przyjdzie prawdopodobnie ustawa pod obrady pełnej Izby.

Dzisiaj zbierają się komisye: dla kas zaliczkowych i oszczędności; przemysłowa; dalej komisya, której poruczono przygotowanie pragmatyki służbowej dla urzędników państwowych i sług; komisya prawnicza w celu dalszych obrad nad zmianą niektórych przepisów ordynacyi adwokackiej. Na wtorek zostały zwołane komisye: budżetowa i podatkowa. Pierwsza rozpocznie obrady nad przedłożeniem rządowem o wybudowaniu gmachów pocztowych w Gracu, Ołomuńcu i Opawie, komisya zaś podatkowa weźmie pod dyskusye sprawozdanie o projektowanych opustach podatkowych przy tanich domach dla robotników, ewentualnie sprawozdanie o projektowanym uwolnieniu od podatku niezamieszkałych domów włościańskich.

Rozprawa nad wnioskiem deputowanego dr Fanderlika, domagającym się zniesienia stempla dziennikarskiego, o czem doniósł nam telegram sobotni, była bardzo ożywioną. Oprócz wnioskodawcy, przemawiali za zniesieniem tego stempla deputowani dr. Heiler, Reschauer, dr. Stourzh, i Karlon, przeciw: radcy dworu Freiberg i Chiari Radca dworu Freiberg oświadczył, że rząd w tym tylko razie zgodziłby się na zniesienie stempla, gdyby wnioski komisyi zapewniły państwu ekwiwalent za ubytek w dochodach, jakie przynosi stempel od dzienników; radzca Chiari zaś dodał, iż rząd niebyłby przeciwnym wymiarowi stempla dziennikarskiego według ceny pewnego pisma peryodycznego Deputow. [illegible]iamiec ze względów fiskalnych oświadczył się przeciw prostemu zniesieniu stempla dzienni-

karskiego i postawił następujący wniosek: „Komisya wzywa swojego sprawozdawcę, aby wypracował projekt ustawy, z pomocą którego mogłaby być przeprowadzoną odpowiednia reforma stempla dziennikarskiego, a to w ten sposób, iżby przezto dochody państwowe nie doznały naczniejszego uszczerbku“. Przy głosowaniu wniosek deputowanego Chamca został odrzucony, a komisya 5 głosami przeciw 3 przyjęła wniosek dep. Fande...

Na piątkowem posiedzeniu sejmu pruskiego Koło polskie wniosło następującą interpelacyę:

„Uchwałą królewskiego ministerstwa stanu nakazano znów podjąć wypłatę wstrzymanych prestacyj rządowych w obrębie archidyecezyi kolońskiej

Niżej podpisani zapytują: czy królewski rząd ma zamiar wydać takież rozporządzenie na obręb archidyecezyi gnieźnieńsko-poznańskiej — a jeżeli nie: w jaki sposób to swoje odmowne zachowanie się — myśli usprawiedliwić“.

Nie wiadomo jeszcze, kiedy interpelacya ta przyjdzie pod obrady pełnej Izby. Zdaje się przecież, że znajdzie w Izbie dość silne poparcie, bo nawet *Nat. Ztg.*, główny organ stronnictw liberalnych, donosząc o zniesieniu ustawy „obrocznej“ w archidyecezyi kolońskiej, pisze, że zawsze przemawiała za zniesieniem tej ustawy w archidyecezyi gnieźnieńsko-poznańskiej, gdyż trudno pojąć, dlaczego duchowieństwo tej dyecezyi ma cierpieć z powodu uporu Kuryi. Duchowieństwo bowiem tej dyecezyi nie zachowywało się na polu kościelno-politycznem inaczej od duchowieństwa innych dyecezyj, w których ustawa obroczna już nie istnieje.

Po zniesieniu w archidyecezyi kolońskiej ustawy, na mocy której rząd mógł zatrzymywać pensye i płace duchownym, w całej monarchii pruskiej, tylko w jednej archidyecezyi gnieźnieńsko-poznańskiej będzie obowiązywać nadal pomieniona ustawa. Mówią, że niebawem nastąpi także ułaskawienie ks arcybiskupa kolońskiego. Tym sposobem wszystkie dyecezye, z wyjątkiem gnieźnieńsko-poznańskiej miałyby jako tako uregulowaną widomą władzę kościelną. We wszystkich też dyecezyach udzielono prawie wszystkim proponowanym przez władze duchowną kandydatom żądanej dyspensy, w Poznańskiem natomiast na 75 kandydatów uwzględniono tylko 45 a podania 30 duchownych, którzy ukończyli swoje studya w Austryi lub w Rzymie, odrzucono kategorycznie. Dla 30 duchownych zażądano uwolnienia z banicyi, rząd jednak nie pozwolił powrócić ani jednemu. Ogółem przeto na 105 podań uwzględniono tylko 45.

Dzienniki berlińskie zapisują pogłoskę, że ks. Bismarck zamierza złożyć prezydyum w gabinecie pruskim, i że takowe obejmie minister Puttkamer. Zdaniem *Germanii*, zmiana taka, gdyby rzeczywiście nastąpiła, nie miałaby znaczenia politycznego.

Parlament niemiecki odroczył się do 22 kwietnia. Komisya, wybrana dla sprawy przedłużenia ustawy przeciw socyalistom, odroczyła się do dnia 24 kwietnia, a to wbrew energicznie wyrażonemu życzeniu księcia Bismarcka, który domagał się spiesznego załatwienia sprawy.

Budowa twierdz i połączonych z sobą fortów wysuniętych w Poznaniu i Królewcu została ukończoną. Teraz rozpoczęły się roboty około wewnętrznych fortyfikacyj. Z kolei przystąpiono też obecnie do uzbrojenia Torunia, jako trzeciej wschodniej fortecy, podczas gdy Kiel i Gdańsk będą głównemi fortecami od północnego frontu. Fortyfikacya Gdańska nastąpi wszakże dopiero po ukończeniu robót w Toruniu i od strony lądowej w Kiel.

Dzienniki petersburskie donoszą, że wkrótce podobno ogłoszoną będzie nowo opracowana ustawa uniwersytecka; pomiędzy innemi ustawa ta przepisuje dla studentów projektowane kilkakrotnie i zarzucane następnie noszenie mundurów.

Z wiosną rozpoczną się w Petersburgu roboty około budowy cerkwi na miejscu katastrofy z dnia 13 marca. W ciągu lata stanąć mają główne mury, a jednocześnie prowadzone będą roboty wewnętrzne Do dnia 1 marca na budowę cerkwi wpłynęło z ofiar 714.076 rs.

Allokucya papieska spowodowana mianowaniem nowych kardynałów w poniedziałek opiewa w streszczeniu: „Po ruchu rewolucyjnym, który się skończył upadkiem władzy papieży, nie zaniedbywali ani poprzednicy nasi ani my sami żadnej sposobności, ażeby występować w obronie praw Stolicy Apostolskiej i prawa te rewindykować. Bóg jednak pozwala dotychczas na srożenie się burzy. Nieprzyjaciele nie przestają z wielką gorliwością umacniać swego dzieła i z trwogą czuwają nad tem, żeby każdego przekonać, że mają zupełne i nieodwołalne prawo do Rzymu. Do tego zmierza z namysłem poczęte obłudne ich postępowanie; dążność do pozyskania w jakibądź sposób przychylności narodu i aprobaty wyproszonej od zagranicy. Gdy jednak, o ile silniejsze są ich wycieczki przeciw Kościołowi, tem mocniejsza nasza obrona być musi, więc powtarzamy ponownie, że wszystko cokolwiek zdziałano na szkodę Kościoła skazujemy na potępienie a prawa i wolność Kościoła utrzymać chcemy we wszystkich punktach. Nie jest nam w tem pobudką pospolita żądza panowania, jak to wielokrotnie niedorzecznie i z oszczerczem zuchwalstwem. ośmielono się twierdzić, powoduje nami raczej poczucie obowiązku, świętość złożonych ślubów i przykład naszych poprzedników, którzy zawsze walecznie i z wytrwałością świeckiej swej władzy bronili. Początek jej jest nietylko legalny, posiada ona bowiem także pewien religijny, niebędący właściwym żadnemu innemu państwu charakter, gdyż przedewszystkiem zabezpiecza potrzebną Stolicy świętej niezależność. Jak dalece zaś jest zagrożoną, dowodzi także w ostatnich czasach wydany o dobrach Propagandy wyrok Idzie o instytucyę wyższą nad interesa świeckie, poświęconą rozpowszechnianiu wiary chrześciańskiej, a jednak i ta nie uszła surowej przemocy stosunków obecnych. Jest to ucisk ciężki, a gorszego jeszcze spodziewać się możemy, jesteśmy wszelako gotowi znieść go, gdyż wiemy bardzo dobrze, iż nieprzyjaciele gdyby mogli chcieliby nas zmusić do ostateczności, To zuchwałe i szalone postępowanie może się podobać tylko sektom złośliwym, ale nie tym, którzy miłują ojczyznę i mają dokładne pojęcie o wielkości i władzy papiestwa“.

Francuskie ferye parlamentarne rozpocząć się mają dnia 8 kwietnia, i trwać do 13 maja.

Z Paryża donoszą, że w komisyi budżetowej żaden z członków nie chce się podjąć sprawozdania z etatu wyznań. Wybrany referentem Hérédia nie przyjął tego obowiązku. W przeszłym roku musiano referat ten powierzyć w drodze urzędowej przewodniczącemu podkomisyi. Jest to smutny objaw jeżeli nie spaczenia umysłowego, to bezpodstawnej trwożliwości przed lewicą radykalną.

Według *Patrie*, policya paryska skonfiskowała miedzioryty, przedstawiające hrabiego Paryża konno w uniformie generała i z podpisem: Ludwik Filip II.

République Française uderza na Anglię, z powodu zniesienia przez rząd angielski egipskiej rady sanitarnej. Artykuł kończy się ustępem tej treści: „Nie sądzimy, żeby Europa przyjęła obojętnie takiego rodzaju postępowanie. Jeżeli Anglia nie jest w stanie zapobiedz ponownemu handlowi niewolników w Chartumie, jeżeli w Suakimie nie ma siły wychłostać przekupniów greckich, to nie dopuścimy przynajmniej, żeby sprowadzano na nas czarną zarazę.“

W francuskich kołach finansowych sprawiła przemowa Rouviera, przewodniczącego komisyi budżetowej jak najlepsze wrażenie. Nie wątpią wcale, że p. Rouvier potrafi z głęboką znajomością stanu finansowego i położenia kraju, porobić wielkie oszczędności w etacie każdego deparlamentu ministeryalnego.

Politische Berlin. Nachrichten zastanawiając się nad sprawami Anglii piszą, że jeżeli nie łudzą wszystkie a liczne objawy, to godziny ministerstwa Gladstona są policzone. W Anglii ogólne oburzenie, w Sudanie rozstrój, bezsilność i trudności klimatyczne. Graham w skutek niezmiernych upałów musiał zaniechać wszelkich wycieczek. Wobec tych trudności wszystkie rozkazy z Londynu są bezwładne, są pustem echem słów, które telegram przynosi.

O groźnem położeniu Gordona otrzymał gabinet londyński urzędowe doniesienia od sir Baringa w Kairze. Wiadomości te w istocie groźne, a nie sprawy wewnętrzne, skłoniły lordów Granvilla i Hartingtona do odwiedzin u Gladstona. To równie spowodowało nagłe zwołanie rady ministrów, która obecnie jest prawie nieustającą od soboty. Dziś prawdopodobnie nadejdą bliższe szczegóły o rezultacie narad ministeryalnych. Cała niemal prasa londyńska radzi Gladstonowi, ażeby postąpił jak niegdyś John Russel i Disraeli i usunął się w spokojne zacisze, pozostawiając młodszym ukończenie dzieła, w którem przetrwać trzeba niejedną jeszcze burzę.

Dzienniki wszystkie z powodu śmierci księcia Albany, wyszły w czarnych obwódkach.

Z Cincinati telegrafują pod dniem 28 b. m.: W skutek łagodnego wyroku, wydanego w procesie o morderstwa, zebrały się tłumy ludu przed więzieniem, w którem osadzono kilka osób oskarżonych o morderstwo. Zarekwirowane wojsko zrobiło użytek z broni, i zastrzeliło kilkunastu ekscedentów. Tłum wzrastał coraz bardziej, uderzył na arsenał, zabrał wszelką broń i otoczył więzienie, które trzyma do tej chwili w oblężeniu (*Patrz „Telegramy“*).

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Berlin, 31 marca. (*Tel. pryw.*) W sprawie pogłosek o zmianach w pruskiem ministerstwie, oświadcza *Nordd. Allg. Ztg.*, iż *Post* słusznie twierdzi, że wszystkie tego rodzaju pogłoski są nieuzasadnione. W artykule *Polit. Nachrichten* powiedziano: Zdrowie ks. kanclerza wymaga koniecznie ulżenia ciężaru służbowego, a to w ten sposób, aby kanclerz wystąpił zupełnie z ministerstwa pruskiego i złożył nawet tekę pruskiego ministra spraw zagranicznych, by nie podsuwano mu, jak to miało miejsce dotychczas, głównej odpowiedzialności.

Germania pisze, że póki ks. kanclerz będzie czynnym, nie przestanie być *spiritus rector* całej polityki. Bez względu, czy będzie stał na scenie, czy za kulisami, lub zasiędzie w budce suflerskiej, nie przestanie on być autorem odgrywanej sztuki.

Petersburg, 31 marca. (*Tel. pr.*) Ogłoszenie pełnoletności carewicza nastąpi w Petersburgu, poczem dwór uda się dnia 27 maja do Moskwy, gdzie odbędą się dalsze uroczystości. Oddział gwardyi uda się prawdopodobnie z dworem do Moskwy.

Paryż, 31 marca. (*Tel. pryw.*) *Journal des Débats* oświadcza we wstępnym artykule: Nowy układ polityczny pomiędzy Niemcami i Rossyą jest bez wątpienia na pewien przeciąg czasu rękojmią pokoju, przytem jednak pozostawia ks. Bismarcka panem sytuacyi, aby mógł według potrzeby popierać na Wschodzie Rossyę lub Austryę.

Lille, 31 marca. Zmowa robotników w Anzin trwa ciągle. Dwa domy, przy których robotnicy z Walters podjęli na nowo roboty, zostały do szczętu spalone.

Rzym, 31 marca. Nowy gabinet już się ukonstytuował. Brien został ministrem marynarki, Coppino oświaty, Grimaldi rolnictwa, Ferracini sprawiedliwości. Inni ministrowi są ci sami, co w dawniejszym gabinecie. Izba ma się zebrać we czwartek. Jedną z pierwszych czynności nowego ministerstwa będzie utworzenie podsekretarzy stanu w miejsce sekretarzy generalnych. Sesya ma być przedłużoną do pierwszych dni maja.

Londyn, 31 marca. Do *Observera* telegrafują z Kairu pod d. 30 b. m.: Gordon przedsięwziął z Chartumu wycieczkę. Wojska egipskie jednak zdjęte paniką umknęły, w skutek czego Gordon był zmuszonym powrócić do Chartumu.

Ateny, 31 marca. W Izbie deputowanych Trikupis przedłożył projekt ustawy o rewizyi ogólnej taryfy celnej. Zaprzeczają doniesieniom o wybuchu zaburzeń na Krecie.

Cincinati, 31 marca. Zeszłej nocy zaszły tutaj ponownie zaburzenia. Tłum ludu otoczył więzienie, obsadzone przez wojsko i policyę, przyczem podpalił gmach sądowy i inne przyległe budynki i napadł na straż ogniową, która przybyła z ratunkiem. Wojsko musiało pospieszyć na pomoc straży ogniowej. Tak wojsko, jak i tłum posługiwały się bronią palną. Przeszło 50 burzycieli zostało zabitych. Tłum zdobył jedno działo, jednakże bez amunicyi. Policya odebrała później to działo i rozpędziła ekscedentów.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, dnia 29 marca 1884, godz. 1. min. 40. Alp. Tow. górn. 67·10, Węg. akcye kredyt. 325·75 Akcye anglo-austr. 117·—, Akcye banku Union 111·—, Akcye kolei Karola Ludwika 295·25, Akcye kolei północnej 267·50, Akcye kolei południowej 143·60. Akcye kolei Aföld 173·50, Akcye kolei Elżbiety 316·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 181·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 158·—. Wiedeńskie losy 128·—. Akcye kolei Rudolfa —.—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 100·75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·—. Losy regulacyi Cisy 114·20, Losy tureckie 19·75, Węgierska renta 91·75, Akcye banku związkowego 110·— Akcye banku obrotowego —.—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —.—, Akcye kolei państwowej —.—, Rubel papierowe 1·23³/₄. Węgierskie losy, 117·—, Marka niemiecka —.—, Usposobienie wzmocnione.

Wiedeń, 29 marca 1884, godzina 5. min. 30. Akcye kredytowe 322·—, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 295·50, Południowa —·—, Renta papierowa 80·02, Galicyjskie listy zastawne 101·80, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9.61.— Rubel pap. —·— Usposobienie —.

Wiedeń, 31 marca 1884 r., godzina 10. min. 32. Akcye kredytowe 321·50, Anglo-Austr. 116·60, Unionbank 111·30, Kolej Karola Ludwika 296·25, Południowa 143·60, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1850 —·—, Napoleondor 9·61—, Rubel papierowy 1·23¹/₄. Usposobienie ciche.

Telegramy zbożowe z d. 29go marca Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10.— do 10·25 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 30·25 do 30·50 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 9·40 do 9·42 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·— do 13·75 zł. Berlin: Pszenica żółta (na grudzień) 169·50 m., żyto —·— m., spiritus 45·40 olej rzepakowy 57·70 m. Szczecin: Pszenica —·—, zepik —·—. Paryż: mąki 159 kilgr. 48·25 fr., olej rzepakowy 70·25 fr., spiritus ·—, fr. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —.—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**

Pociągi kolejowe.

Od 1 czerwca 1883
podług zegaru lwowskiego

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godzin. 10 min. 50 wieczorem pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 po południu pociąg mięszany i o godz. 6 min. 35 rano pociąg lokalny.

Do Podwołoczysk, z dworca Podzamcze: o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny o godz 1 min. 4 po południu i o godz. 11 wieczór, pociąg mięszany.

Do Stanisławowa, na Stry: rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany, wieczór o godz. 7 min. 10 pociąg omnibusowy i o godz. 11 min. 20 przed południem. pociąg lokalny Lwów-Szczerzec.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca, o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu i o godz. 10 min. 31 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 40 przed południem pociąg mięszany, o godzinie 7 min. 54 wieczór pociąg lokalny.

Z Podwołoczysk: na dworzee Podzamcze o godz. 10 min. 17 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 31 rano i o godz. 3 min. 48 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min. 30 wieczór pociąg pospieszny, o godz 3 min. 5 rano i o godz. 4 min. 16 po południu pociąg mięszany.

Ze Stanisławowa: na Stryj: rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy, wieczorem o godz. 8 min. 32 pociąg mięszany i o godz. 1 min. 53 po poł. pociąg lokalny Szczerzec-Lwów.

Przyjechali do Lwowa

dnia 31go marca 1884.

Hotel George'a

Pp. W. Bogdański z Zurawic. M. Wolański z Pauszówki. E Kozicki z Pobereża. W Morawski z Oleszy H. Rodakowski z Stanisławowa. K. Brzozowski z Paryża. W. Eberman z Kamionki.

Hotel Europejski

Pp. M. Abrahamowicz z Trójcy E. Corwin z Czerniowiec. L. Laufer z Berna. H. Baderle z Wiednia. F. Heilinger z Wiednia. A. Peruttz z Wiednia.

Hotel Langa

Pp. K Ilgner z Oleszyc. K. Ludwik z Werchraty K. E. Eisler z Wiednia. I. Uhde z Berna.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie).
z dnia 31 marca 1884.

Barometr 736.94mm przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 2.4°C. Psychrometr wilgotny 1.6°C. Prężność pary 4.7mm. Wilgoć 85%. Zachmurzenie 10. Wiatr E2. Ozon 8.

Temperatura powietrza 1.9°R.
Barometr idzie w górę.
Stan barometru nad poziom morza 762.94mm.
Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 6.8 C.
Najniższa temperatura w nocy 2.4 C.
Ilość opadu mierzonego o 7 g. 0.2mm

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie).

$\varphi = 49^0 50' \ \lambda = 41^0 41'$ w. $= 340^m,5$.

Dla 1 kwietnia 1884

E. $= + 3^m\ 46,_{s.92}$ $\Theta^0 = 0^h\ 40^m\ 44,^s{}_{07}$.

Zachód słońca 31go marca 6h. 28m., 8; wschód 17h. 37m., 9.

W marcu nastąpi pierwsza kwadra księżyca 4d 3h 9,m 2; pełnia 11d 9h 16,m 1; ostatnia kwadra 19d 12h 49,m 1; nów 26d 19h 23,m 6.

Księżyc będzie w punkcie przyziemnym (Perigeum) 28d 14h, 5; w punkcie odziemnym (Apogeum) 16d 18h, 5.

Słońce wstępuje w znak równomocy wiosenne 19 marca o 18h, zaś czas gwiazdowy zrówna się z czasem średnim 21 marca o 16h 1m 50,s 7.

Równanie czasu będzie przez cały marzec dodatnie, w skutek czego zegary zwykłe, wyprzedzać będą zegary słoneczne, o ilość E. w prawdziwe południe.

30 marca 1884.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	$732,_{22}$	$732,_{55}$	$733,_{70}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$6,_{2}$	$3,_{6}$	$1,_{4}$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$4,_{0}$	$3,_{0}$	$0,_{8}$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$4,_{3}$	$5,_{8}$	$4,_{5}$
Wilgotność powietrza względna w %.	69	90	89
Stan nieba.	10	8	10
Kierunek wiatru.	ene.	e.	ne.
Moc wiatru.	1	1	1
Ilość opada mierzona o 2^h $0,^{mm}{}_0$.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. 6,.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. $1,_{4}$.			

(N. B. 31/3 1884 od 12h w połud., do 12h w połud. 1/4).

Przy wietrze przeważnie wschodnim i temperatura się obniża, niebo zamglone, powietrze wilgotne, pogoda możliwa.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 29 marca 1884.

		płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
		walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	bez kupona	294	—	297	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.		178	—	182	-
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.		297	—	302	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.		250	—	255	—
2. List. zast. za 10 zł.					
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	99	60	100	60
„ „ „ 4 pr. w. a.		0	50	92	—
„ „ „ 5 pr. okresowe		99	60	100	60
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.		86	25	87	25
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.		101	40	102	40
„ „ „ 5 pr. w. a.		97	75	98	75
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią		100	25	101	25
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. wa.		—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ 5 pr. wa.		—	—		—
Listy dłużne za 100 zł.					
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.		99	50	100	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 pr. w. a.		—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi		96	75	97	75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.		101	50	102	50
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.		90	—	91	—
5. Losy miasta Krakowa		17		19	—
„ „ Stanisławowa		22	50	24	50
6 Monety.					
Dukat holenderski		5	60	5	70
Dukat cesarski		5	62	5	72
Napoleondor		9	57	9	67
Półimperyał		9	86	9	96
Rubel rossyjski srebrny		1	54	1	64
„ „ papierowy		1	21¾	1	23¾
100 marek niemieckich		58	95	59	80
Srebro		—		—	—
Kupony w srebrze.		—	—	—	

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 26 marca 1884.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	79.85	80.—
luty-sierpień	79.90	80.05
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	80.90	81.05
kwiecień-październik	81.10	81.25
Losy z roku 1854 po 250 złr. m.k. 4pr	123.80	124.30
„ „ 1860 po 500 złr. w.a. 5pr.	136.50	137.—
„ „ 1860 po 100 złr 5 pr	144.—	144.75
„ „ 1864 po 100 złr.	169.50	170.—
„ „ 1864 po 50 złr.	169.50	170.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	37.—	40.—
Listy zastaw domen. państw po 120 złr. 5 prc.	149.25	149.75
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr	—.—	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881	95 35	95.50
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	101.80	102.—

2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m k.)	płacą	żądają
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	99.75	100,25
Galicyi	99.75	100 25
Niższej Austryi	106 —	107.—
Siedmiogrodu	99 75	100 50
Węgier	100.75	101 25

3. Akcye.	płacą	żądają
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	117.75	118.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł	326	326.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	804.—	808.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	842.—	845.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	564.—	565.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	231.50	231.75
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolei po 1000 zł. m k.	270 .—	2707.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	298.25	298.75
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. w sr.	175. —	175.25
Tow kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	316.60	317.—
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	144.40	144.70
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	168.50	168.75

4. Listy zastawne losowane.	płacą	żądają
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	96.30	96.80
„ „ „ „ premiowe po 3 pr.	98.	98.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	98.75	—.—
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	100.—	101.—
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	90.60	91.10
„ „ „ „ po 5 prc.	99.40	99.90
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99 40	99.90
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.50	101.90
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.90	102.20
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	101.25	102.25

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)	płacą	żądają
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	100.—	100 25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	97.25	97.75
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	105.50	106.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.50	—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	100.75	101.25
dtto. dtto (Jarosław-Sokal)	100.—	100.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865	96.50	97.—
z r. 1867	101.—	101.75
z r. 1868	98 80	99.30
z r. 1872	97. 5	98 25
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	98.25	98.50

6. Losy.	płacą	żądają
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a	174.—	174.50
Clarego po 40 zł. m. k.	40.25	—. -
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	111 50	—.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.50	18 —
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.25	—. —
Palfiego po 40 zł. m. k.	37 50	38.—
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	12 65	12.80
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	6.50	6 65
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.—	21.—
Salma po 40 zł. m. k.	52.75	53.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	47.50	48.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	21.50	22.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	126.—	127.—
„ „ po 50 zł. w. a.	65.—	67 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.50	29.50
Windischgratza po 20 zł. m. k.	37.50	38.—

7. Weksle (na 3 miesiące)	płacą	żądają
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	121.35	121 55
Paryż za 100 fr.	48.10.	48.15. —

Kurs złota.	płacą	żądają
Dukat cesarski mon.	5.68.—	5.70.—
„ pełnej wagi	5.66 —	5.68 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.60 50	9.61 50
Rossyjski imperyał	9.90 —	9 92. -
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 29 marca 1884.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	80	—
„ „ „ w srebrze	81	05
Renta w złocie	101	90
5 prc. austr. renta marcowa	95	40
Akcye banku wiedeńskiego	843	—
„ „ kredytowego	321	90
Londyn	121	30
Srebro	—	—
Napoleondor	9	61
Dukat cesarski men.	5	68
100 marek niemieckich	59	25

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 16945. (2030 1—3)

Podaje się do wiadomości, że dnia 29 kwietnia 1884 o godzinie 10 rano, sprzedaną będzie w sądzie w biurze c. k. adjunkta sądowego p. Pileckiego, realność pod l. 535 star., 51 now. m. w Buczaczu położona, wedle Dom. I. pag. 159 n. 10 haer. i pag. 453 n. 15 haer. egzekutki Schewy vel Szewy Katz własna, celem ściągnięcia pretensyi c. k. uprzyw. galicyj. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie w kwotach 460 złr., 460 złr., 460 złr. i 8963 złr. 52 ct. w. a z pn. a to także poniżej ceny szacunkowej jako ceny wywołania za jakąkolwiekbądź cenę.

Cena wywołania 80.000 zł.

Wadium 4.000 zł. a w.

Reszta warunków i akta do przejrzenia w registraturze.

Dla wierzycieli późniejszych i dla tych którymby uchwała ta lub późniejsze doręczone być nie mogły ustanowiono kuratora w osobie c. k. notaryusza w Buczaczu pana Konstantego Stupnickiego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Buczacz, dnia 14 marca 1884.

L. 3597. (2025 1—3)

Krakowski sąd krajowy podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia należytości Wincentego Horna 2060 tal. prus. z pn. odbędzie się licytacya realności pod L. 113 dz. VIII w Krakowie, Anny Waligórskiej własnością będącej w jednym terminie t. j. dnia 26 maja 1884 o godzinie 10 rano, na którym realność ta nawet niżej ceny szacunkowej w kwocie 9000 złr w a. i za jakąkolwiekbądź cenę będzie sprzedaną Ceną wywołania jest cena szacunkowa, wadyum wynosi 458 zł. a. w.

Bliższe warunki sprzedaży, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny mogą być przejrzane w registraturze sądowej. Kuratorem niewiadomego z miejsca pobytu Markusa Frischmana, tudzież tych wierzycieli, któzzyby po dniu 19 sierpnia 1883 do hipoteki weszli, lub którymby rezolucya licytacyjna przed terminem doręczoną nie została, lub doręczoną być nie mogła, ustanowionym jest adw. dr. Mochnacki w Krakowie.

Kraków, 14 marca 1884.

L. 1287. (2052 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 233 zł. 67 ct. w. a z pn publiczna przymusowa sprzedaż realności Nr. 1817, 1310 i 1317 w Gajach Tarnopolskich, dłużników Leona i Tacyanny Czubatów własnej, dnia 1 maja 1884, 6go czerwca 1884 i 4 lipca 1884 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 650 złr. w. a. wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 65 zł. w. a. resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

C. k sąd powiatowy miej. deleg.

Tarnopol, dnia 26 stycznia 1884.

L. 21035. (2053 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 151 zł. 98 ct. w. a z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności Nr. 2 w Iwaczowie dolnym, dłużnika Andrucha Szczepińskiego własnej, dnia 1 maja 1884, 6 czerwca 1884 i 4 lipca 1884 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 600 zł. w. a. wynoszącej pozbytą zostanie. Wadyum wynosi 60 zł. w. a., resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy miej. deleg.

Tarnopol, dnia 1 grudnia 1883.

L. 4335. (2028 1—3)

C. k. sąd del. miejski Krakowski podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia należytości adw. dra Weigla w kwocie 100 zł. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa licytacya połowy realności pod l. k. 5 w Półwsiu Zwierzynieckiem p. Anieli z Florkiewiczów Krzywdzińskiej własnością będącej w trzech terminach t. j. dnia 1 maja 1884, dnia 3 lipca 1884 i dnia 7 sierpnia 1884 o godzinie 10 rano, na których to terminach wyżej wymieniona połowy realności poniżej ceny szacunkowej 1750 zł. w. a. nie będzie sprzedaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1750 zł. w. a., wadyum zaś wynosi 175 zł. w. a.

Bliższe warunki sprzedaży, akt oszacowania, oraz wykaz hipoteczny mogą być przejrzane w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli, którzyby po 22 grudnia 1883 do hipoteki weszli lub którymby rezolucya licytacyjna przed terminem doręczoną nie została, ustanowiono p. adw. dra Dadleza.

Kraków, 11 lutego 1884.

L. 5513 (1862 1—3)

W sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Oleksie Byckało pto 300 zł. w. a. z pn sprzedaną zostanie nietabularna realność nr. 1029 w Horodence w dniach 26 maja, 25 czerwca i 24 lipca 1884, każdym razem o godzinie 8 przed południem w sądzie tutejszym.

Cena szacunkowa 600 zł. w. a.

Wadyum 60 zł. w. a.

Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy

Horodenka, 27 października 1883.

L 4573. (2042 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tuchowie podaje do powszechnej wiadomości, iż w celu ściągnięcia dłużnych przez Walentego Sarada c. k. uprzyw. Zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie 21 rat po 9 zł. wraz z 10 prc. tudzież reszty kapitału 32 zł. 75 ct. w. a. zostanie realność pod l. k. 138 w Zalasowy położona, ciała tabularnego nie mająca, do masy leżącej śp. Walentego Sarada należąca, przez publiczną licytacyę w 3 terminach, a to: dnia 29 kwietnia 1884, dnia 29 maja 1884 i dnia 30 czerwca 1884, każdym razem o 10 godzinie rano, na miejscu w Tuchowie najwięcej dającemu sprzedaną.

Cena wywołania stanowi 1050 zł.

Wadyum wynosi 105 zł. w. a.

Resztę warunków w tut. sąd. registraturze przejrzeć można.

Tuchów, dnia 17 grudnia 1883.

L. 5576. (2032 1—3)

Sąd powiatowy w Nisku ogłasza, iż w dniach 29 kwietnia, 1 lipca i 4 sierpnia 1884 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 94 w Łętowni położonej wedle wyk. hip. 164 Maryanny Panek własnej na rzecz Matli Heller o 136 zł w. a. z pn w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 190 zł. w. a. lub wyżej tejże zaś w trzecim terminie także poniżej takowej.

Wadyum wynosi 19 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Z c. k. sądu powiatowego

Nisko, dnia 31 grudnia 1883.

L. 1230. (1872 3—3)

Ces. król. sąd powiatowy w Delatynie ogłasza, że w dniach 24 kwietnia, 23 maja i 19 czerwca 1884 każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięweźmie publiczną egzekucyjną sprzedaż realności, dłużnika Piotra Torousa własnej, w Sadzawce pod lk. 413 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Andrija Chrystana w kwocie 47 zł aw.

Cena szacunkowa wynosi 100 zł.

Zakład 10 zł.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono p. Hersza Arzta z Delatyna.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania, jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

Delatyn, dnia 10 marca 1884.

Licytacye.

L. 2071. (1975 1—3)
Egzekucyjna licytacya realności nr. tab. 214 i 3/4 z gruntu nr. tab. 135, obecnie wykazem hipotecznym 549, gminy Folwarków wielkich objętej, Maryi Waszniewskiej własnej, odbędzie się na rzecz masy konkursowej Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie pto 800 zł. z pn. dnia 1 maja 1884 10 godz. przed południem w biurze 2 jako na czwartym terminie za jakąkolwiek bądź cenę.

Cena wywołania oraz szacunkowa 3142 zł. 20 ct.

Wadyum 5 prc.

Bliższe warunki można w sądzie przejrzeć.

Wierzycielom po dniu 3 kwietnia 1881 hipotekowanym, lub którymby uchwała licytacyjna nie mogła być doręczoną, ustanowiono kuratorem adw. dra Ornsteina.

C. k. sąd powiatowy.
Brody, dnia 10 lutego 1884.

L. 15409. (1886 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Gorlicach podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia resztującej pretensyi Adolfa Kuczery w kwocie 41 zł. 93 ct. aw. z pn. odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności w Moszczenicy pod nk. 174 położonej, wyk. hip. l. 174 ksiąg gruntowych gminy Moszczenicy objętej, Tomasza Górskiego (syna Józefa) własnej, jakoteż realności tamże położonej, wyk. hip. l. 547 tychże samych ksiąg objętej, Wawrzyńca Niemca własnej, w trzech terminach, t. j. dnia 8 maja, dnia 11 czerwca i dnia 14 lipca 1884 o godzinie 10 rano, na których to pierwszych dwóch terminach realności te tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś także i poniżej takowej lecz przynajmniej za cenę wyrównywającą wszystkim na egzekwowanych realnościach ciążącym długom sprzedanemi będą.

Ceny wywołania obu tych realności stanowi ich łączna wartość szacunkowa w kwocie 450 zł. aw.

Wadyum wynosi 45 zł. aw.

Warunki licytacyjne, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tut registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli, jakoteż tych, którzyby w międzyczasie do hipoteki weszli, lub którymby rezolucya licytacyjna wcale lub nie na czas doręczoną zostala, ustanawia się kuratora w osobie adw. dra Józefa Radomskyego z Gorlic.

C. k. sąd powiatowy
Gorlice, dnia 21 listopada 1883.

L. 10039. (1924 2—3)
Celem ściągnięcia należnych galic. akc. Bankowi hipotecznemu we Lwowie sum 906 zł. 25 ct. i 906 zł. 25 ct. aw. z pn przedsięwziętą zostanie w dwóch na dzień 12 maja i 26 maja 1884 każdym razem o godzinie 10 rano w B. IV wyznaczonych terminach przymusowa sprzedaż dóbr Debesławce z przyległ. Tracz czyli Michałówka w tutejszym powiecie położonych, wykazem hipotecznym l. 108 objętych, a według k. B. poz. 8 Seliga Scharfa i Mortka Bolebowecza własnych.

Cenę wywołania, poniżej której rzeczone dobra sprzedane nie zostaną, stanowi wartość takowych przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 50758 zł. aw, zaś wadyum złożyć się mające 10 prc. ceny wywołania, to jest sumę 5076 zł. aw.

Gdyby te dobra w powyższych terminach sprzedane nie zostały, wyznacza się do ułożenia warunków licytacyjnych termin na 9 czerwca 1884 10 godz. z rana B. IV. z tem, iż niestawający na tym terminie wierzyciele jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Inne warunki licytacyjne jakoteż wyciąg hipoteczny mogą być przejrzane w ts. registraturze.

O czem się między innymi i A. L. Winklera z życia i miejsca pobytu niewiadomego, a w razie jego śmierci jego nazwiska, imienia, życia i pobytu niewiadomych spadkobierców, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby pod dniem 23 lipca 1883 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego do hipoteki weszli, lub którymby uchwały wcale lub wcześnie przed terminem doręczone być nie mogły, do rąk ustanowionego niniejszem kuratora p. adw. dra Freudenberga zawiadamia.

C. k. sąd obwodowy.
Kołomyja, 31 stycznia 1884.

L. 1220. (1905 2—3)
Sąd powiatowy w Mszanie dolnej celem zaspokojenia wierzytelności uprzywil. galicyjskiego zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, mianowicie 26 rat po 9 zł. aw. i reszty kapitału 17 zł. 6 ct. aw. z pn. rozpisuje publiczną sprzedaż realności włościańskiej pod n. k. 8 w Rabie niżnej Jana Biłka własnej, w trzech terminach 29 kwietnia, 27 maja, 27 czerwca 1884 o godzinie 10 przed południem w budynku tutejszego sądu powiatowego.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki w sumie 600 zł. aw. przyjęta.

Wadyum wynosi 60 zł. aw.

W razie niesprzedania tej realności na wyznaczonych trzech terminach przynajmniej za cenę równającą się sumie wszystkich na niej ubezpieczonych długów wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków termin na dzień 27 czerwca 1884 o 4 godzinie popołudniu w tutejszym sądzie wzywając wszystkich wierzycieli pod rygorem, iż niestawający uważani będą jako przystępujący do uchwały większości stających wierzycieli hipotecznych.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny są do przejrzenia w tut. registraturze.

Mszana dolna, 20 lutego 1884.

L. 17095 (1929 2—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Maksyma Ujkowskiego w kwocie 200 zł. z pn. rozpisuje c. k. sąd pow. miej. del. egzekucyjną sprzedaż realności pod l. hip. 32 w Walawie położonej, dłużnika Michała Dołhuna własnej, w dniu 2 maja i w dniu 4 czerwca 1884 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 610 zł. aw. ustanowiona; zakład wynosi 61 zł.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusąd. registraturze.

Przemyśl, 30 grudnia 1883.

L. 12843. (1827 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Śniatynie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Wys. Skarbu w kwocie 28 zł. 88 ct. z pn odbędzie się w dniu 12 maja 1884 o 10 godzinie rano relicytacya 13/126 części realności pod lk. 57 w Śniatynie Józefa Szlomy Gross własnych, a przez Mechla Liebmana nabytych z powodu niedotrzymania przez tegoż warunków licytacyjnych, także i poniżej ceny szacunkowej w kwocie 159 zł. 90 ct. aw. ustanowionej.

Wadyum 8 zł. wa.

Protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. sąd. registraturze

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Schaefer adwokat w Śniatynie.

Śniatyn, 15 stycznia 1884.

L. 148. (1896 2—3)
C. k sąd powiatowy w Dubiecku ogłasza, że w tymże odbędzie się dnia 7 maja, dnia 9 czerwca i dnia 9 lipca 1884 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż realności w Dubiecku pod lk. 14 położonej, Mojżesza Altholza i spadkobierców Estery Ryfki 2 im. Altholz własnych, na zaspokojenie wierzytelności Edwarda Rossiwalla w kwocie 540 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł. wa.

Protokół zastawnego opisania i ocenienia, tudzież resztę warunków tej licytacyi można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Dubiecko dnia 26 stycznia 1884.

L. 14556. (1885 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Gorlicach ogłasza, że w dniach 1 maja, 4 czerwca i 9 lipca 1884 odbędzie się w gmachu sądowym tutejszym egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę sum 500 zł. 130 zł. i 500 zł. w stanie biernym połowy realności pod nk. 126 w Gorlicach położonej, wyk. hip. l. 102 objętej, Antoniny Chodackiej, tudzież w stanie biernym 1/4 części tej realności Zygmunta Chodackiego własnych, na rzecz Simchy Seinwela intabulowanych. celem zaspokojenia pretensyi Antoniego Stanejko w sumie 100 zł. w. a.

Ceny wywołania stanowić będą sumy 500 zł., 130 zł. i 500 zł.

Wadyum wynosi 10 prc. każdej z tych sum.

Do ułożenia lżejszych warunków wyznaczonym zostaje termin na dzień 6 sierpnia 1884.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych, tudzież kuratorem tych, którymby z jakich przeszkód rezolucya licytacyjna doręczoną być nie mogła na czasie ustanowionym jest dr. Józef Radomyski adwokat w Gorlicach.

C. k. sąd powiatowy
Gorlice, dnia 21 stycznia 1884.

L. 8922. (1983 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi 9693 zł. 20 ct. a. w. z pn. odbędzie się dnia 1 maja, 5 czerwca i dnia 10 lipca 1884 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do ogólnego rolniczo-kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny wedle dom. 237 pag. 248 n. 5 haer. należącej realności pod l. 671 3/4 we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 22.683 zł. 12 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 2268 zł. złożoną być ma.

Warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich wierzycieli tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 17 lutego 1884 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegokolwiek bądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Goldberg kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Stand mianowany został.

Lwów, dnia 15 marca 1884.

L. 10050. (1873 2—3)
Celem zaspokojenia pretensyi Karola Batika 330 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie na jednym terminie, tj. w dniu 5 maja 1884 o godzinie 10 rano, publiczna przymusowa sprzedaż realności gruntowych pod nk. 36 i pod nk. 46 w Jasionce położonych także niżej ceny szacunkowej.

Cenę wywołania pierwszej jest jej wartość szacunkowa 250 zł., a wadyum 25 zł., zaś drugiej jej wartość szacunkowa 550 zł., a wadyum 55 zł. aw.

Resztę warunków, tudzież protokoły zastawniczego opisania i oszacowania są w tut. registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy
Gorlice, dnia 12 września 1883.

L. 22, 6. (1967 2—3)
Celem zaspokojenia należących się rozwiązanemu zakładowi kredytowemu włościańskiemu 24 rat pożyczkowych po 9 zł. aw. z 3 prc. odsetkami zwłoki i przynależytościami odbędzie się w sądzie tutejszym 23 maja i 25 czerwca 1884 o 10 rano licytacya realności nietabularnej pod lk. 4 w Horysławicach położonej, do małol. Anny Dziubak jako dziedziczki dłużnika ś. p. Jurka Dziubaka należącej, przy której realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyżej tejże zostanie sprzedaną.

Cena szacunkowa 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Kuratorem dla nieznanych ustanowiony tutejszy notaryusz Wiktor Krókowski.

W razie niemożności sprzedania tej realności na drugim terminie za cenę szacunkową wyznacza się trzeci termin do ułożenia warunków ułatwiających na 25 lipca 1884 godzinę 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania realności przejrzeć można w sądzie.

C. k. sąd powiatowy
Mościska, dnia 16 Marca 1884.

L. 395. (1856 2—3)
Dnia 29 kwietnia i 27 maja 1884 o godzinie 10tej rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 213 w Iwkowej, wyk hip. l. 213 księgi gruntowej gminy Iwkowej objętej, Jana Repetowskiego własnej, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego celem zaspokojenia sumy 178 zł. 33 ct. aw. z pn.

Cena wywołania 350 zł. aw.

Wadyum 35 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 27 maja 1884 o godz. 4 po połud.

C k sąd powiatowy.
Brzesko, dnia 9 lutego 1884.

L. 2763 (1992 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w sumie 400 zł. w. a. z pn. dozwoloną została rezolucyą c. k. sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Tarnowie z dnia 14 lutego 1884, l. 1151 sprzedaż egzekucyjna realności pod l. k. 64 w Tarnowie na Strusinie położonej do dłużnika Walentego Chmury należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w 3ch terminach na dzień 30 kwietnia 1884, 28 maja 1884 i 30 czerwca 1884 wyznaczonych, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 900 zł. w. a.

W pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub powyżej tejże, zaś na 3im terminie także poniżej ceny wywołania, jednakże nie niżej jak za 800 zł. w. a. sprzedaną będzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 90 zł. w. a.

Resztę warunków, protokół zastawniczego opisania powyższej realności przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Gdyby realność powyższa na powyższych 3 terminach sprzedaną nie została na ten wypadek wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 30 czerwca 1884 o godzinie 4 po południu na który wierzyciele z tem dołożeniem wezwani zostają, iż niestawający będą uważani za przystępujących do wniosku większości wierzycieli na terminie obecnych.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy niewiadomi wierzyciele, którym możliwie przysłuża prawo zastawu na realności w mowie będącej lub którym uchwała niniejsza lub w przyszłości zapaść mogąca, z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora który niniejszem w osobie adwokata dr. Gałeckiego z substytucyą adwokata dr. Busia ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, którego ogłoszenie równocześnie zarządza się.

W Tarnowie, dnia 6 marca 1884.

L. 18659. (1991 2—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 209 zł. 83 ct. z pn. rozpisuje c. k. sąd powiatowy miej. deleg. egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 13 sub. rep. 36 w Chodnowicach położonej, dłużnika Iwana Przyślaka własnej w dniu 29 kwietnia 1884, w dniu 28 maja 1884 i w dniu 30 czerwca 1884, zawsze o godzinie 9tej rano, tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzielaniu pożyczki na kwotę 600 zł. wyprowadzona, zakład wynosi 60 zł. wal. austr.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 30 grudnia 1883.

L. 14. (2001 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia, iż w sprawie egzekucyjnej Libe Seilera przeciw Wojciechowi Podgórskiemu pto 65 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniu 22 kwietnia i w dniu 27 maja 1884, każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż 6/20 części realności pod l. k. 113 w Iwoniczu położonej a według wykazu hipotecznego l. 277 dłużnika Wojciecha Podgórskiego własnych.

Na powyższych terminach odbędzie się rzeczona sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej wynoszącej 1462 zł. 62 ct., poręczne wynosi 146 zł.

Reszta warunków licytacyi wyciąg tabularny i akt oszacowania przejrzane mogą być w sądzie w czasie godzin urzędowych.

Wrazie bezskutecznego upływu powyższych terminów wyznacza się do ułożenia warunków lżejszych termin na dzień 1 lipca 1884 o godzinie 10 rano.

O tem zawiadamia się Libe Seilera tudzież dłużnika Wojciecha Podgórskiego do rąk ustanowionego kuratora adw. dra Smutnego w Przemyślu wreszcie wszystkich tych którzy po dniu 30 czerwca 1883 na powyższej realności prawa rzeczowe nabyli, lub którymby uchwały w tej sprawie doręczone być nie mogły do rąk kuratora ustanowionego w osobie c. k. notaryusza Jaciewicza w Krośnie.

Z c. k. sądu powiatowego
Krosno, dnia 30 stycznia 1884.

L. 1592. (2003 2—3)
Dnia 5 maja, 10 czerwca i 7 lipca 1884 o godzinie 10tej z rana, odbędzie się przymusowa licytacya nietabularnej realności Oleksy Muszaka nr. 536 w Nadwórnej, na rzecz pretensyi Jana Koczerzuka pto 107 zł.

Sprzedaż niżej ceny szacunkowej 120 zł. dopuszczalna dopiero na trzecim terminie.

Wadyum 12 zł.

Resztę warunków można przeglądnąć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Nadwórna, 6 marca 1884.

L. 2013. (2000 2—3)
Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności Józefa Rosnera w Willamowicach pod nk 241 położonej, na pokrycie pretensyi Rozalii Orlickiej w sumie 217 zł. 84 ct. z pn. w sądzie w 2 terminach, w dniach 5 maja i 26 maja 1884, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 1400 zł., wadyum 140 zł.

Kuratorem dla niewiadomych ustanowiono adw. dra Łazarskiego w Białej, a termin do ułożenia warunków lżejszych na dzień 26 maja 1884 o godzinie 3 po południu.

Kęty, 17 marca 1884.

L. 22533. (1928 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprz. galic. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 133 zł. 76 ct. z przyn. rozpisuje się egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 25 w Jaksmanicach wyk. hip. l. 32 objętej, dłużnika Matwija Filc własnej, w dniu 2 maja 1884 i w dniu 4 czerwca 1882, zawsze o godzinie 9 przed południem, w drodze publicznego przetargu w sądzie tutejszym w biurze nr. 27 II piętro odbyć się mającą

Cenę wywołania stanowi kwota 300 zł., zakład wynosi 30 zł.

Na powyższych terminach realność ta zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej niej sprzedaną.

Termin do ułatwiających warunków wyznacza się na dzień 4 czerwca 1884 godzinie 9 przed południem.

Warunki licytacyjne, akt opisania zastawnego rzeczonej realności, wyciąg tabularny mogą być przejrzane w sądowej registraturze.

O czem się obie strony, c k. Prokuratoryę Skarbu, c. k. urząd podatkowy w Przemyślu i wszystkich wierzycieli z miejsca pobytu i nazwiska nieznanych, którzyby po dniu 8 grudnia 1883, jako dniu wydania wyciągu tabularnego, jakie prawa rzeczowe nabyli na realności l. k. 25 w Jaksmanicach lub którymby uchwała niniejsza nie mogła być doręczoną do rąk równocześnie ustanowionego kuratora adwokata dra Regera w Przemyślu.

Z c. k. sądu powiatowego m. del.

Przemyśl, 31 grudnia 1883.

L. 7799. (1887 1—3)

Gorlicki sąd powiatowy ogłasza niniejszem, że w dniu 2 maja i dniu 6 czerwca 1884, każdym razem o godzinie 9 rano, w gmachu sądowym, odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 111 w Gorlicach położonej, wyk. hipot. l. 89 objętej, Schaji Rosnera własnej, na zaspokojenie pretensyi Mojżesza Dursta w kwocie 178 zł. 50 ct. wal. austr.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 8186 zł. 70 ct. a. w.

Wadyum wynosi 819 zł.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków wyznaczonym zostaje termin na dzień 7 lipca 1884.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszo-sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanawia się adwokata dr. Czesława Sleczkowskiego w Gorlicach.

C. k. sąd powiatowy

Gorlice, dnia 16 listopada 1883.

L. 5062. (1890 1—3)

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Jana Nowaka 105 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność gruntowa do dłużnika Jakóba Matusznego Talika należącej, w trzech terminach 6 maja, 6 czerwca i 11 lipca 1884 r., każdym razem o godzinie 10 rano, a gdyby takowa na pierwszych trzech terminach sprzedaną nie została, wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków termin na dzień 11 lipca 1884, o godzinie 4 po południu, w biurze c. k. sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 230 zł.

Wadyum 23 zł.

Milówka, 30 listopada 1883.

L. 4495. (1891 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu podaje do wiadomości, iż na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 288 zł. 14 ct. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 5 maja, 3 i 30 czerwca 1884 r., każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę gospodarstwa pod l. k. 67 w Skrzypnem położonego, ciała tabularnego niestanowiącego, Jana Barnasia własnego.

Cena wywołania wynosi 350 zł., wadyum 35 zł.

Nowytarg, dnia 20 grudnia 1883.

L. 1338. (1927 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, iż na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 1309 zł. 8 ct. a. w. z pn. odbędzie się w dwóch terminach, a to 2 maja 1884 i dnia 6 czerwca 1884, każdym razem o godzinie 10 przed południem, w biurze IX, przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. $135^3/_4$ w Kołomyi wedle dom IV pag. 378 n. 3 haer. obecnie Mojżesza Korna własnej

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 5425 zł., zakład 542 zł. 50 ct. a. w.

W razie gdyby realność ta przy powyższych terminach za cenę szacunkową lub powyżej sprzedaną nie została, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 6 czerwca 1884, o godzinie 4 po południu.

Reszta warunków w tusądowym edykcie z dnia 17go czerwca 1880 l 5949, w Gazecie Lwowskiej Nr. 181, 182, 183 z r. 1880 ogłoszone pozostają, niezmienione.

Kołomyja, 21 l tego 1884.

L. 1535. (1947 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi kasy oszczędności miasta Sambora 225 zł. w. a. z pn., odbędzie się przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi, połowy realności nk. 20/1 i w Samborze, dziel. Przemyskiej położonej, wedle dom. V pag. 428 n. 4 haer., dłużnika Herscha Schwalbendorfa własnej, w tutejszym sądzie dnia 15go maja 1884 i dnia 19 czerwca 1884, każdym razem o 10 godzinie przed południem, za lub wyżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania wynosi 319 zł., wadyum 32 zł.

W razie niesprzedania na powyższych dwóch terminach, wyznacza się termin do ułatwiających warunków, na dzień 20 czerwca 1884, o 10 godzinie przed południem, pod tym rygorem, że niejawiący się wierzyciele, jako milcząco przystępujący do większości wniosków jawiących policzeni będą.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt ocenienia można przejrzeć w registraturze.

Sambor, 11 marca 1884.

L. 2014. (1999 1—3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności Ignacego i Franciszki Naglików pod nr. k. i wyk. 65 i 159 położonej, na pokrycie pretensyi Jakóba i Maryi Domżałów w sumie 400 zł z pn. w sądzie w dwóch terminach w dniach 9 i 30 maja 1884, każdym razem o godzinie 10tej rano.

Cena wywołania za pierwszą realność 1150 zł. a za drugą 630 zł. wadyum 151 zł. i 63 zł.

Kuratorem dla niewiadomych ustanowiono adw. dr. Stanisława Łazarskiego w Białej, a termin do ułożenia warunków lżejszych na dzień 30 maja 1884, godzinę 3cią po południu.

Kęty, 17 marca 1884.

L. 14232. (2013 1—3)

W celu oddania przedsiębiorstwa budowli konserwacyjnych w latach 1884, 1885 i 1886 na gościńcach państwowych w brzeżańskim okręgu budowniczym wykonać się mających odbędzie się dnia 23go kwietnia 1884 w c. k. Starostwie w Brzeżanach licytacya ofertowa.

Cena fiskalna robót w roku 1884 wykazać się mających, wynosi w sekcyi drogowej przemyślańskiej 1553 złr. $55^1/_2$ ct. podhajeckiej 1051 zł. 65 ct., brzeżańskiej 710 zł $42^1/_2$ ct., rohatyńskiej 201 zł. 89 ct. razem 3517 zł 52 ct.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcyę drogową z osobna, także na kilka sekcyj, lub na wszystkie cztery sekcye drogowe. Jeżeli oferta obejmować będzie kilka, lub wszystkie sekcye drogowe, to w takim razie podać należy zaofiarowania dla każdej sekcyi w szczególności, albowiem zatwierdzenie nastąpi tylko według pojedynczych sekcyj, z uwzględnieniem najkorzystniejszego wyniku.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące jakoteż wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, plany szczegółowe i ogólne warunki budowy przejrzane być mogą w wymienionem Starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone marką na 50 ct i wwadyum wynoszące 5 prc. sumy fiskalnej, z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale także i literami, najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają.

Oferty, nieułożone według przepisów, lub nie podane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 18 marca 1884.

L. 13526.

W celu wypuszczenia w przedsiębiorstwo budowli konserwacyjnych w latach 1884, 1885 i 1886 na gościńcu państwowym żółkiewskim, w okręgu budowniczym żółkiewskim wykonać się mających, odbędzie się w dniu 24 kwietnia 1884 o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie w Żółkwi licytacya na podstawie pisemnych ofert.

Suma fiskalna robót w r. 1884 wykazać się mających wynosi w sekcyi drogowej żółkiewskiej 1282 zł. $73^1/_2$ ct., rawskiej 787 zł. 96 ct.; razem 2070 zł. $69^1/_2$ ct.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcyę drogową z osobna lub na obydwie sekcye drogowe razem.

Jeżeli oferta obejmować będzie obydwie sekcye, to w takim razie wyrazić należy zaofiarowanie dla każdej sekcyi drogowej z osobna, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi tylko według pojedynczych sekcyj z uwzględnieniem najkorzystniejszego wyniku.

Plany, kosztorys sumaryczny, wykaz cen jednostkowych jak niemniej ogólne i szczegółowe warunki przedsiębiorstwa tego tyczące przejrzane być mogą w wymienionem Starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5 prc. od sumy fiskalnej z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale i literami przed oznaczonym terminem, a w dniu licytacyi najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają.

Oferty nieułożone według przepisów lub niepodane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 15 marca 1884

L. 56. (1889 1—3)

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Józefa i Maryanny Grzegorzków z Milówki 65 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedana będzie realność pod nr. 143 w Szarem „polana Gocówka“ do dłużników Józefa i Walentego Dziergasów należącej, w trzech terminach dnia 15 maja 17 czerwca i 18 lipca 1884, każdym razem o godzinie 10 rano, a gdyby realność ta na pierwszych trzech terminach sprzedaną nie została, wyznacza się celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 18 lipca 1884 o godzinie 4 po południu w biurze c. k. sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 260 zł., wadyum 26 zł.

Milówka, 31 stycznia 1884.

L. 45096. (1902 1—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 312 zł. w. a. z. pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 26 maja 1884 o godz. 10 rano egzekucyjna licytacya realności pod l. 6 w Bossutowie Wojciecha Nawary w $^1/_4$ i Jana Sikory w $^3/_4$ częściach własnej.

Cena wywołania 700 zł., wadyum 70 zł.

Wspomniona realność na tym terminie także niżej ceny szacunkowej 700 zł. za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest adw. dr. Dominik Markiewicz.

Kraków, 31 grudnia 1883.

L 6830. (2031 1—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Kałuszu odbędzie się w dniach 2 kwietnia, 6 maja i 11 kwietnia 1884 o 10 rano, celem zaspokojenia wierzytelności Wasyla Perebiniec i Iwana Pańków jako spadkobierców Mikoły Pańków w kwocie 100 zł. wa. zpn. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności Maksyma Syrotiuka pod nk. 245 w Petrance powiatu Kałuskiego położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach sprzedaż tejże realności nie niżej ceny szacunkowej 360 zł. przy trzecim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej nastąpi. Wadyum wynosi 36 złr.

Resztę warunków tudzież protokoła zastawniczego opisania i ocenienia można w tutejszej sądowej registraturze przejrzeć

C k. sąd powiatowy

Kałusz, 30 września 1883.

L. 8912. (2041 1—3)

W dniach 25 kwietnia, 30 maja i 3go lipca 1884, każdym razem o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nr. k. 374 w Kamionce położonej ciała tabularnego niestanowiącej a Izaka i Sosi Ochsenhornów własnej celem zaspokojenia pretensyi Wysokiego Skarbu w kwocie 8 zł. 34 ct., 13 zł. 12 ct., 8 zł. 64 ct, 99 ct., 46 zł. 97 ct., 23 zł. 43 ct i 7 zł 11 ct. wa. Do ustanowienia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 4 lipca 1884.

Cena wywołania 450 zł., wadzum 10 prc. reszta zaś warunków jest do przejrzenia w tusądow. registraturze.

Dla z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratora Gimpla Schatza w Kamionce str.

Z c. k. sądu powiatowego

Kamionka, 28 stycznia 1884.

L. 7059. (1898 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Tłustem podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal. zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Mykiecie, Ewie i Zofii Złotym o 89 zł. 24 ct. z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądowem w dniach 10 kwietnia, 15 maja i 26 czerwca 1884 każdym razem o 10 godzinie rano egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznego przetargu realności pod lk. 9 w Cypowcach położonej, dłużników własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej, celem zaspokojenia powyższej pretensyi z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim zaś terminie za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 200 zł.

Zakład 20 zł. aw.

Protokół zastawniczego opisania i reszta warunków mogą być przejrzane w registraturze tut sądu.

C. k. sąd powiatowy

Tłuste, 20 listopada 1883.

L. 9651. (1931 3—3)

Bobrecki c. k. sąd powiatowy w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Jageta przeciw Sawce Kmiet i Wasylowi Krawiec o zapłacenie 107 zł. z pn rozpisuje z powołaniem się na ts. uchwałę z 30 czerwca 1883 l. 4874 umieszczoną w numerach 211, 212, 213 urzędowej części Gazety Lwowskiej ponowną przymusową sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstw włościańskich pod l d. 8 i 33 w Dźwinogrodzie położonych wyk hip. 133 i 142 objętych, dłużników Sawki Kmieta i Wasyla Krawca własnych w jednym na dzień 25 kwietnia 1884 godzinę 10 rano w zabudowaniu tegoż sądu wyznaczonym terminie, z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 1867 zł. poręczne 186 zł. 70 ct. aw., że gospodarstwa powyższe najwięcej ofiarujacemu za jakąkolwiek cenę sprzedane zostaną, że akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i bliższe warunki sprzedaży w registraturze sąd. przejrzeć można.

C. k. sad powiatowy.

Bóbrka, 17 grudnia 1883.

Ч. 21997. (1835 3—3)

Ц. к. Сѹдъ повѣтовый мѣйско делегованый въ Тарнополи подаетъ до пѹбличной вѣдомости, що въ цѣли заспокоєнѧ капиталѹ пожичкового въ квотѣ 90 злр. 60 кр. а. в. зъ пр. пѹблична егзекѹцїйнаѧ продажь реальности пôдъ ч. 68 въ Стѹпкахъ, должника Василѧ Барана власной днѧ 25 Цвѣтнѧ 1884, 23 Маѧ 1884 и 19 Червцѧ 1884, всегда о годинѣ 10 рано въ тѹтейшомъ Сѹдѣ зъ тымъ отбѹдетъ сѧ, що реальность тал на третомъ сроцѣ може низше цѣны шацѹнковой квотѹ 200 злр. выносѧчой спроданою зостанетъ.

Закладъ выноситъ 20 злр.

Прочїи ѹсловїѧ можна переглѧнѹти въ регистратѹрѣ.

Ц. к. Сѹдъ повѣтовый мѣйско делегованый

Тарнопôль, днѧ 6 Декемврѧ 1883.

L. 7585. (1864 3—3)

W dniach 24 kwietnia, 23 maja i 26 czerwca 1884 o godzinie 10 rano przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż części realności pod nk. 195 w Dulczy wielkiej położonej, nieobjętej masy spadkowej ś. p. Marcina Cywy własnej.

Cena szacunkowa wynosi 160 zł. w. a.

Wadyum 16 zł. w. a.

Akta oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Radomyśl, dnia 17 lutego 1884.

Księgi gruntowe.

L. 21746. (1278 2—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych wykazów tabularnych dla posiadłości w tabuli krajowej Lwowskiej zapisanych, pod następującemi nazwami tabularnemi:

I. W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie:

Pień, w gminie katastralnej Pień,

Zgórsko, w gminie katastralnej Zgórsko, okręgu sądu powiatowego w Radomyślu;

Wola Dembowiecka i Wola Dembowiecka „Sołtystwo“, w gminie katastralnej Wola Dembowiecka, okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Zdżary, w gminie katastralnej Zdżary,

Kawenczyn, w gminie katastralnej Kawenczyn, okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

Siemiechów, w gminie katastralnej Siemiechów,

Lichwin sors górny, czyli część Lichwina „Brzezie“ nazwana, Lichwin część „Dwór dolny“ czyli „Stadniczówka“ zwany, Lichwin część „Kosseczyzna“ zwana i Brzezie, w gminie katastralnej Lichwin, okręgu sądu powiatowego w Tuchowie;

Janowice i Janowice część (sors), w gminie katastralnej Janowice z miejscowością Gierowa, okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie;

II. W okręgu sądu obwodowego w Rzeszowie:

Jastrzębiec, przyległość do dóbr Leżajsk, w gminie katastralnej Jastrzębiec,

Niedźwiecka Wola, także Wulka Niedźwiecka, w gminie katastralnej Wulka Niedźwiecka, okręgu sądu powiatowego w Leżajsku;

Dubas, w gminie katastralnej Dubas,

Przedbórz, w gminie katastralnej Przedbórz,

Zarembki, w gminie katastralnej Zarembki, okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowy;

Zabójka czyli Zabójki, w gminie katastralnej Zabójka, okręgu sądu powiatowego w Głogowie;

Mirocin, w gminie katastralnej Mirocin, okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Jawornik, Majętność Berdechów z dóbr Jawornik wydzielona, a względnie grunta pod nazwą: Berdechów i Gąsiorówka, w gminie katastralnej Jawornik pod Niebylcem, okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie;

III. W okręgu sądu obwodowego w Wadowicach:

Dąbrówka, w gminie katastralnej Dąbrówka,

Marcy Poręba część, Część Poręba Markowa czyli Marcy Poręba i Poręba czyli Marcy Poręba, w gminie katastralnej Marcy Poręba, okręgu sądu powiatowego w Kalwaryi.

Roków, w gminie katastralnej Roków, okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Wadowicach położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 dz. ust. kraj. wygotowane, za wykazy tych posiadłości tabularnych poczynając od dnia 15 lutego 1884 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w dotyczącym sądzie kolegialnym a mianowicie, wymienione pod I. w sądzie obwodowym w Tarnowie, pod II. w sądzie obwodowym w Rzeszowie, pod III. w sądzie obwodowym w Wadowicach jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy to zastawu, czy jakiegobądź inne prawo hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości wykazami tabularnemi objętej, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione, lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl § 3 ustawy z 25 lipca 1871 l. 96 d. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych, Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy, lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych wykazów tabularnych tamże wpisane nie zostały; aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kolegialnego, a mianowicie co do wykazów tabularnych ad I. do sądu obwodowego w Tarnowie, co do wykazów tabularnych ad II. do sądu obwodowego w Rzeszowie, co do wykazów tabularnych ad III. do sądu obwodowego w Wadowicach, najdalej do dnia 15 marca 1885, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabuli krajowej, w miejsce których nowe wykazy tabularne wstępują, były wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 20 grudnia 1883.

L. 280. (2024)

Komisya hipoteczna ck. sądu powiatowego w Tyśmienicy zawiadamia, iż dnia 7 kwietnia 1884 o godzinie 9 rano na miejscu w Roszniowie rozpocznie dochodzenie przygotowawcze mające na celu założenia nowej księgi gruntowej dla gminy Roszniów.

Kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania w tej gminie powinien się zgłosić i wszystko przytoczyć co do wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Tyśmienica, dnia 27 marca 1884.

L. 78/kom. hip. (2043)

Komisya hipoteczna ck. sądu powiatowego w Wojniczu zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Grabno“ z dniem 1 kwietnia 1884 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Wojnicz, dnia 29 marca 1884.

L. 671. (2033)

C. k. komisya hipoteczna niżańskiego powiatu sądowego zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Kamień 5 kwietnia 1884 rozpoczyna.

Każdemu wolno się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla obrony swych praw za stosowne uzna.

Rudnik, 25 marca 1884.

L. 2000. (2034)

C. k. komisya hipoteczna w Tyczynie zawiadamia, że arkusze posiadania oraz akta odnoszące się do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Lubenia do powszechnego przeglądu wyłożyła.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnosić można do dnia 4 kwietnia 1884 w którym co do tych zarzutów dochodzenia przeprowadzone będą.

Tyczyn, 26 marca 1884.

L. 27. (2065)

Komisya hipoteczna ogłasza, iż wyłożyła do powszechnego przeglądu projekt księgi gruntowej dla gminy Kozodrza z terminem do zarzutów po dzień 7go kwietnia 1884.

Ropczyce, 28 marca 1884.

Upadłości.

L. 12676. (1840 3—3)

Ces. kr. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jako też na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1. D. p. p. położony majątek Jakóba S. Hullesa, właściciela handlu towarów modnych we Lwowie, w Rynku l. 14.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy sądu krajowego dr. Zenneggowi, jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasem zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dr. Stromengera, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 21 kwietnia 1884, godzinę 9 przed południem, w biurze n. 6.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 18 maja 1884 i podać ją na terminie na dzień 10 czerwca 1884, godzinę 9 przed południem, w biurze n. 6, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68. ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej.“

Z c. k. sądu krajowego

Lwów, dnia 18 marca 1884.

(1963 2—2)

In dem Konkursverfahren über das Vermögen des Kaufmanns Magnus Peltz in Schneeberg alleinigen Inhabers der Firma A. Peltz daselbst ist in Folge eines von dem Gemeinschuldner gemachten Vorschlags zu einem Zwangsvergleiche, sowie zur Prüfung der nachträglich angemeldeten Forderungen Termin auf den 19. April 1884, Vormittags 11 Uhr vor dem Königlichen Amtsgerichte hierselbst anberaumt.

Schneeberg, den 21. März 1884.

Oreschlugel

Gerichtsschreiber des Königlichen Amtsgerichts.

Konkursa.

L. 13356. (1913 1—3)

Celem nadania czternastu galicyjskich miejsc funduszowych w c. k. wojskowych zakładach wychowawczych, ogłasza się niniejszem konkurs.

W roku szkolnym 1884/5, który się rozpoczyna w c. k. wojskowych szkołach realnych z dniem 1 września 1884, a w c. k. akademiach wojskowych z dniem 18 września 1884, będzie można wstąpić tylko na pierwszy lub trzeci rok wojskowej niższej szkoły realnej, lub na trzeci rok wyższej szkoły realnej, albo też na pierwszy rok akademii wojskowej w Wiener-Neustadt, lub technicznej akademii wojskowej, ewentualnie również na I, II. lub III. rok akademii marynarskiej.

Na 2gi lub 4ty rok wojskowej niższej szkoły realnej, jak również na pierwsze dwa lata wyższej szkoły realnej, w roku szkolnym 1884/5, kandydaci przyjmowani nie będą.

Każdy z kandydatów wykazać winien:

1. Iż posiada prawo obywatelstwa w monarchii austryacko-węgierskiej.

(Cudzoziemcy mogą być przyjęci, tylko na mocy osobnego zezwolenia Najjaśniejszego Pana.)

2. Iż jest fizycznie uzdolniony do wojskowego wychowania, i przyszłej służby wojskowej;

3. Iż zachowanie się jego pod względem obyczajów, jest zadowalniające;

4. Iż nie przekroczył właściwego wieku, którym jest rok 12ty dla 1. roku wojskowej niższej szkoły realnej; rok 14ty dla kandydatów chcących wstąpić na 3ci rok tejże szkoły; rok 18ty dla kandydatów chcących wstąpić na 3 rok c. k. wojskowej wyższej szkoły realnej; rok 19ty dla akademij wojskowych. Kandydaci ubiegający się o przyjęcie do akademii marynarskiej winni wykazać, że ukończyli już, albo przynajmniej w ciągu pierwszego kwartału roku szkolnego 1884/5, ukończą 14ty rok życia, i nie przekroczyli maksymalnego wieku, którym jest dla I. roku rok 16ty, dla II. rok 17ty, dla III. zaś rok 19ty. Nakoniec,

5. winien każdy kandydat wykazać, iż odbył z dobrym postępem potrzebne nauki przygotowawcze, a mianowicie jeżeli chce wstąpić na pierwszy rok szkoły niższej realnej, iż ukończył czwartą lub piątą klasę szkoły ludowej, jeżeli zamierza wstąpić na 3ci rok niższej szkoły realnej, iż ukończył 2gą szkół średnich lub równorzędną klasę szkoły wydziałowej, jeżeli chce wstąpić na 3ci rok c. k. wojskowej wyższej szkoły realnej, że skończył 6tą klasę szkoły realnej lub gimnazyum z zadowalniającym skutkiem; jeżeli zaś chce wstąpić do akademii wojskowej wykazać winien, iż ukończył z dobrym postępem nauki zupełnej szkoły średniej (t.j. szkoły realnej lub gimnazyum:) i że w języku francuskim umie płynnie i poprawnie czytać, jako też łatwiejsze ustępy z francuskiego na niemieckie i na odwrót przy pomocy słownika tłómaczyć. Do wstąpienia na I. rok akademii marynarskiej, potrzebne jest ukończenie 4tej klasy szkoły realnej lub gimnazyum; do wstąpienia na II. rok ukończenie 6 klasy, a do wstąpienia na III. rok tejże akademii całkowite ukończenie nauk w szkołach średnich. Wojskowa akademia w Wiener-Neustadt, kształci wychowanków swoich dla piechoty, strzelców i kawaleryi, zaś wojskowa akademia techniczna dla artyleryi, inżynieryi i do korpusu pionierów.

Kandydaci do technicznej akademi wojskowej, winni przytoczyć w podaniu czy li życzą sobie wstąpić do oddziału artyleryi lub do oddziału inżynieryi. Do podań załączyć należy: 1. poświadczenie o przynależności kandydata, do jednej z gmin kraju, (poświadczenie to może być przez osoby należące do stanu wojskowego, także dodatkowo przedłożone w ciągu jednego:) 2. metrykę chrztu, lub urodzenia; 3. świadectwo o fizycznem uzdolnieniu kandydata, wydane przez graduowanego lekarza wojskowego, zostającego w czynnej służbie wojskowej, [dla kandydatów do marynarki, ma być w świadectwie opisana również siła, i doniosłość wzroku]; 4. poświadczenie o przebyciu szczepionej, lub naturalnej ospy; 5. ostatnie świadectwo szkolne; na koniec 6. zaświadczenie o stosunkach majątkowych kandydata lub rodziców jego w którem ma być wyrażone ile kandydat ma rodzeństwa, i czyli takowe ma już samoistne utrzymanie, jakie miejsce funduszowe lub stypendyum. Kandydaci przyjęci na miejsca funduszowe, obowiązani są złożyć przy wstąpieniu: a. kwotę sześciu zł. w. a. na utrzymanie urządzenia szkolnego; b. kwotę 12 zł. w. a. z początkiem każdego roku szkolnego na rekwizyta szkolne. W podaniach swoich winni kandydaci wyraźnie przytoczyć, że im znany jest obowiązek uiszczenia tych opłat.

Kandydaci którzy będą przyjęci na miejsca funduszowe, poddać się muszą przed wstąpieniem do zakładu ponownym oględzinom lekarskim, i egzeminowi wstępnemu z wymaganych nauk przygotowawczych. Kandydaci chcący wstąpić na I rok wojskowej niższej szkoły realnej, mogą egzamin wstępny składać w swoim języku ojczystym, i nieznajomość języka niemieckiego nie stanowi u nich przeszkody uchylającej możność przyjęcia do zakładu, byle tylko z resztą dobrą posiadali kwalifikacyę, natomiast muszą kandydaci, ubiegający ubiegający się o przyjęcie na III. rok wojskowej niższej szkoły realnej albo też, do akademii marynarskiej władać językiem niemieckim o tyle biegle, iżby wykładów w tym języku ze skutkiem korzystać mogli. Ubiegający się o przyjęcie na 3 rok wyższej szkoły realnej, tudzież kandydaci do wojskowych akademij, składają egzamin wstępny wyłącznie w języku niemieckim.

Podania o powyższe miejsca należy wnieść bezpośrednio do Wydziału krajowego najdalej do dnia 31 maja 1884. Przyjęci do zakładów wojskowych winni odbyć podróż na miejsce przeznaczenia własnym kosztem.

Ktoby chciał mieć jeszcze bliższe wskazówki o warunkach przyjęcia, i egzaminie wstępnym, do zakładów wojskowych, znajdzie takowe w 25 części rozporządzeń dla c. k armii z r. 1875, (w osobnej odbitce w drukarni L. W. Seidl i syn we Wiedniu,) Bliższe szczegóły tyczące się akademii marynarskiej, przejrzeć można w archiwum Wydziału krajowego.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wiel. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 19 marca 1884.

L. 14955. (1943 1—3)

C. k. Namiestnictwo galicyjskie we Lwowie.

Obwieszczenie konkursu.

Posady do obsadzenia	Przy której władzy posada jest opróżnioną	Dochody przywiązane do tej posady: Płaca zł.	ct.	Dodatek na mieszkanie zł.	ct.	Dodatek aktywalny	Dyety	Wiadomości i inne warunki potrzebne, aby posadę uzyskać	Czy potrzeba odbyć praktykę i jak długo	złożyć egzamin i z jakich przedmiotów	Władza, do której prośbę należy adresować	Termin do wnoszenia podań	Uwaga
18 posad drożników.	Przy galicyjskich okręgach budowniczych.	14 Płacy miesięcznej z prawem posuwania się do wyższych płac po 16 i 18 złr. miesięcznie.	—	— miesięcznie jako dodatek na pomieszkanie, za przechowanie eraryalnych narzędzi drogowych.	83			Znajomość języków krajowych i silna budowa ciała w pełni sił fizycznych.			Prośby podawać należy do c. k. Namiestnictwa we Lwowie, w przepisanej drodze służbowej.	Do końca maja 1884.	Jeszcze nie ma w zapisie żadnego uprawnionego kompetenta.

Lwów, dnia 15 marca 1884.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1838. (1965 3—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Stefana Dąbrowieckiego, że Salamon Ochs wniósł przeciw niemu prośbę o uznanie prenotacyi sumy 13 rubli w stanie biernym realności pod nk. 153 w Tarnopolu za nieusprawiedliwioną, że dla niego kuratora w osobie adw. dr. Frühlinga z substytucyą adw. dr. Horowitza ustanowiono i do rozprawy w tym przedmiocie termin na dzień 23 kwietnia 1884 godzinę 9tą rano ustanowiono.

C. k. sąd obwodowy

Tarnopol, dnia 11 marca 1884.

L. 11645. (2006 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadacza zgubionego rewersu zastawniczego opiewającego na imie i nazwisko Michaliny Teodorowicz i wystawionego przez Galicyjską kasę oszczędności 7 marca 1883 do nr. 4147 na zastaw

1. losu kredytowego imiennej wartości 100 zł. Serya 2032 nr. 29

2. losu pożyczki państwowej z roku 1864 imiennej wartości 50 zł. Serya 2750 nr. 9 i

3. losu pożyczki premiowej miasta Wiednia imiennej wartości 100 zł. Ser. 2911 nr. 89, na które to losy udzielona została zaliczka w łącznej kwocie 230 zł., aby rewers ten w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu licząc sądowi tem pewniej przedłożył, ile że w przeciwnym razie rewers ten na prośbę Michaliny Teodorowicz za amortyzowany uznany będzie.

Lwów, dnia 15 marca 1884.

L. 1574. (1968 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Nisku zawiadamia nieobecnego Adama Krzyżanowskiego, zamieszkałego podobno w Paryżu, że celem uskutecznienia rozdziału spuścizny po Janie Krzyżanowskim, i uwzględnienia pretensyi stawionych do niej, ustanawia kuratorem c. k. notaryusza dr. Ruckiego w Nisku.

Nisko, 19 marca 1884.

L. 6232. (1956 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadacza obligacyi indemnizacyjnej Galicyi wschodniej nr. 12320 na 2000 zł. winkulowanej na fundusz ubogich w Zagwoździu aby się z takową w tut. sądzie w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni zgłosił i swoje prawa wywiódł gdyż w razie przeciwnym takowa zostanie wszelkiej mocy pozbawioną.

Lwów, dnia 16 lutego 1884.

L. 1798. (1996 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, że Jakób Zimmermann jako prawonabywca Aurelii Serdowej z Tarnowa, wniósł prośbę z 26go grudnia 1883 l. 18326 o amortyzacyę zaginionego wekslu z daty Tarnów 19go lutego 1870 na 650 zł. w. a. opiewającego, za rok od daty płatnego, przez p. Aurelię Serdową wystawionego a przez Włodzimierza Bobrowskiego akceptowanego i wzywa posiadacza tego wekslu, aby z takowym w terminie 45 dniowym, licząc od dnia ogłoszenia wezwania po 3ci raz w urzędowej Gazecie Lwowskiej do tutejszego sądu się zgłosił, gdyż w przeciwnym razie weksel ten w mowie będący amortyzowanym zostanie.

W Tarnowie, dnia 28 lutego 1884.

L. 831. (1851 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie wzywa każdego ktoby miał wiadomość o życiu lub zgonie Rozalii z Bieńkowskich Saliak recte Salak żony Konstantego Salak, gospodarza w Chodorowie, zamierzającego ponownie ożenić się, która przeżywszy z małżonkiem lat 40 opuściła go i miała przebywać w Stanisławowie jako zarobnica w fabryce krup Salamona Drescher, i tam przed 10 laty umrzeć na cholerę — by wiadomości tej udzielił najdalej do dnia 30 czerwca 1884 sądowi temu, lub ustanowionemu dla wymienionej nieobecnej z podstawieniem Dra Mijakowskiego kuratorowi adwokatowi Drowi Heyne w Złoczowie, gdyż po dniu tym oceniane będą dowody śmierci Rozalii Salak.

Złoczów dnia 9 lutego 1884.

L. 808. (1852 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Andrzeja Batyckiego i Józefa Batyckiego iż z powodu wniesionego przeciw nim przez Stanisława Sieniawskiego w tutejszym sądzie pozwu o uznanie kontraktu dzierżawy z dnia 22 listopada 1865 za zgasły, o oddanie 1½ stajania gruntu w parceli liczba kat. 275[7] w Haczowie i o zapłacenie sumy 60 zł. w. a. zpn., na który wyznaczono termin do postępowania sumarycznego na dzień 16 kwietnia b. r. ustanawiono dla nich kuratora w osobie adw. Dra Gawła w Sanoku z zastępstwem przez adw. Dra Iskrzyckiego w Sanoku i kuratorowi pozew doręczono. Wzywa się zatem Andrzeja i Józefa Batyckich by co do swej obrony z ustanowionym kuratorem się porozumieli lub innego zastępcę sądowi przedstawili, inaczej wynikłe z zaniedbania złe skutki sami sobie przypiszą.

Brzozów dnia 11 lutego 1884.

L. 3292. (1859 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Piotra Bobę, iż przeciw niemu w sprawie ck. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, wydany został w dniu 27 grudnia 1882 l. 5193 nakaz zapłaty sumy resztującej 343 złr. z pn. i że celem doręczenia rzeczonego nakazu Piotrowi Bobie ustanowiono kuratorem adw. Dra Myszkowskiego w Chrzanowie

Wzywa się zatem Piotra Bobę aby albo kuratorowi podał środki obronne albo innego zastępcę prawnego sobie obrał i o tem sąd zawiadomił.

Chrzanów, 3 grudnia 1883.

L. 7873. (1917 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że dnia 12go stycznia 1882 zmarł we Lwowie Dr. Szymon Syrski bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ dotychczas tylko wdowa Wanda Weronika dw. im. Syrska swe prawo dziedziczenia wykazała, i oświadczenie do spadku wniosła, jej wyłączne prawo dziedziczenia jest wątpliwem, przeto wzywa się niniejszem możliwych innych krewnych spadkodawcy z mocy ustawy do dziedziczenia powołanych, by swe prawa do tego spadku w przeciągu roku od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu licząc, tem pewniej do sądu tutejszego zgłosili i przy wykazaniu swych praw dziedziczenia oświadczenia do spadku wnieśli, ile że wrazie przeciwnym postępowanie spadkowe z wykazanymi i oświadczonymi do tego czasu spadkobiercami przeprowadzone i cały spadek tymże przyznanym zostanie.

Lwów, dnia 15 marca 1884.

L. 903. (1893 1—3)

C. k. sąd powiatowy wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Bachulę, aby w ciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu tutejszemu sądowi lub kuratorowi Józefowi Koszarkowi wiadomość o swem miejscu pobytu podał lub w tym czasie wniosł deklaracyę do spadku po ojcu Józefie Bachuli w Sieniawie dnia 31 października 1880 zmarłym, gdyż inaczej spadek z kuratorem jego przeprowadzony będzie.

Nowytarg dnia 6 lutego 1884.

L. 30393. (1877 1—3)

C. k. sąd krajowy zawiadamia Gottlieba Cypresa, iż celem doręczenia t. s. uchwały tabularnej z 6 kwietnia 1883 do l. 6977 ustanawia dla niego, jako z ćycia lub miejsca pobytu niewiadomego kuratora w osobie Dra Smolarskiego.

Kraków 11 stycznia 1884.

L. 1235. (1897 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Obertynie ustanawia w sprawie Afzie Frenkel i Szymona Schaerf jako prawonabywcy Jana Komisaruka w ich sprawie naprzeciw nieobecnymi z miejsca pobytu niewiadomym Józefowi i Maryanowi Kliczewski pto 100 zł. etc. tym ostatnim kuratora w osobie Jana Korowskiego naczelnika gminy w Pistyniu i wzywa tych zapozwanych, by nadanemu ich kuratorowi potrzebną informacyę udzielily, lub innego zastępcę obrali — gdyż skutki zaniedbania sprawy sobie sami przypisać będą musiały.

Obertyn dnia 6 marca 1884.

L. 2176. (1870 1—3)

Zawiadamia się nieznanego z życia i miejsca pybytu Grzegorza czyli Jerzego Czechowskiego że w celu doręczenia uchwały z dnia 1 marca 1880 l. 2588 którą na prośbę Majera Terkel, intabulacyę różnych praw na ¾ częściach realności pod lk. 251/1033 i 1403 w Tarnopolu, dozwolono, ustanowiono mu kuratora w osobie adw. Dra Delinowskiego z substytucyą adw. Dra Gologiera.

C k. sąd obwodowy.

Tarnopol 11 marca 1884.

L. 1263. (1994 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie oznajmia nieobecnemu Erazmowi Müllerowi ze Stanisławowa, żę Joanna Anna dw. im. Makarska z Bohorodczan wniosła dnia 30 czerwca 1883 l 8048 prośbę o wykreślenie prawa zastawu sum 125 zł. i 200 zł. w. a. z pn. ze stanu biernego realności pod l. 181|220 w Stanisławowie położonej. Gdy miejsce pobytu Erazma Müllera nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra Łubińskiego i zapadła na tę prośbę tus uchwała z dnia 7 lipca 1883 l. 8048 mianowanemu kuratorowi doręczoną zostaje.

Wzywa się zatem Erazma Müllera, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej, ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 23 lutego 1884.

L. 12527. (1863 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kosowie, podaje do wiadomości, że zmarła w Kosmaczu w r. 1859 Hafia Derenowicz beztestamentalnie do której spadku konkuruje z ustawy jej syn Piotr Derenowicz ze życia i miejsca pobytu niewiadomy.

Wzywa się przeto Piotra Derenowicza, by w przeciągu roku do tego spadku się zgłosił i oświadczył, w razie przeciwnym bowiem rozprawa spadkowa z ustanowionym dla niego kuratorem Semenem Derenowiczem przeprowadzoną, jego część spadkowa aż do zgłoszenia się jego lub udowodnienia śmierci jego w sądzie przechowaną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Kosów 30 września 1883.

L. 11293. (1984 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 10 marca 1884 do l. 11293 wniósł Józef Olpinski imieniem własnem, tudzież imieniem małoletnich dzieci: Emy, Stanisława, Kamili, Kazimiery, Jana i Tadeusza Olpińskich przeciw Tadeuszowi i Anieli Jaworskim pozew o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. 360¼ sumy 130 zł. mk. z pn na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Tadeusza i Anieli Jaworskich nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Romanowski kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dr. Skałkowski mianowany.

Wzywa się zatem Tadeusza i Anielę Jaworskich, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 15 marca 1884.

L 1265. (1998 1—3)

Baligrodzki c. k. sąd powiatowy wzywa wszystkich austryackimi poddanymi lub w Austryi przebywającymi cudzoziemcami będących spadkobierców, zapisobierców i wierzycieli zmarłego w dniu 27 maja 1883 w Maniowie buchhaltera Charles Alphonse Waldmann rezerwisty armii francuskiej, syna Jeana Baptiste i Teresy z Mathisów Waldmannów w Rappoltsweiler w Alzacyi zamieszkałych, tamże 24 grudnia 1857 urodzonego, którzyby do jego w tusądowym depozycie przechowanego ruchomego spadku jakowe prawa sobie rościli, ażeby pretensye swe w przeciągu trzech miesięcy tem pewniej zgłosili, gdyż w razie przeciwnym spadek ten konsulatowi francuskiemu do dalszego zarządzenia wydany zostanie.

Baligród, dnia 12 marca 1884.

L. 3041. (2007 1—3)

Lwowski c. k. sąd krajowy celem doręczenia niewiadomym z miejsca pobytu Janowi Ewy i Maryi Ewy ts. uchwały z dnia 24 grudnia 1881 l. 56453, zarządzającej na prośbę Małki Stock i Pesli Ringel ekstabulacyę sumy 500 zł. z pn. z większej dla Jana Ewy na dobrach Milerówka intabulowanej sumy 3900 zł. ustanawia rzeczonym Janowi i Maryi Ewy kuratora ad actum w osobie p. adw. dra J. Kohna, któremu powyższą uchwałę jednocześnie doręcza i o tem nieobecnych do właściwego zastosowania się zawiadamia przez edykt niniejszy.

Lwów, 26 stycznia 1884

L. 10924. (1981 1—3)

C. k. sąd pow. miejsko-delegowany s. I. we Lwowie zawiądamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Apolonię Stankowską, że celem doręczenia jej intymatu wyroku apelacyjnego z 30 października 1883 l. 22114 w sprawie Józefa Stankowskiego przeciw niej o 68 zł. 32 ct. z pn. adw. dr. Goldberg kuratorem z substytucyą adw. dra Landesberga został ustanowionym.

Wzywa się przeto Apolonię Stankowską, ażeby potrzebne środki prawne ustanowionemu kuratorowi udzieliła lub innego zastępcę sobie obrała, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie będzie musiała przypisać.

Lwów, dnia 8 marca 1884

L. 371. (1946 1—3)

C. k. sąd powiatowy Husiatyński zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Josla Schmieda, a względnie jego z miejsca pobytu i życia niewiadomych spadkobiercow i prawonabywców, że równocześnie dozwalą się na żądanie c. k. Prokuratoryi im. wys. skarbu celem zaspokojenia zaległości podatkowej 47 zł. 18 ct. zastawnicze opisanie jego realności l. sp 468 w Husiatynie. Egzekuci mają miejsce swego pobytu sądowi lub ustanowionemu dla nich kuratorowi Dawidowi Berger z Husiatyna donieść lub innego zastępcę wybrać, inaczej złe skutki sami sobie będą musieli przypisać.

C. k. sąd powiatowy.

Husiatyn, dnia 28 lutego 1884.

Zl. 698. (1977 1—3)

Das k. k. Bezirksgericht in Brody macht hiemit kund, daß die am 4 Dezember Z. 19564 durch Hillel Anbos wider Isak Goldfeld und den den Leben und Wohnorte nach unbekannten Salamon Schorr pto. 101 fl. 77 kr. ö. W. sNG. überreichte Klage zum summarischen Verfahren auf den 23 April 1884, um 10 Uhr Vormittags dekretirt wurde für Salamon Schorr wurde in Curator in der Person des Adwokaten Dr. Starzewski mit Substitution des Adwokaten Dr. Braun, bei de in Brody, bestellt.

Salamon Schorr wird hiemit aufgefordert, dem bestellten Vertretter seine Behelfe mitzutheilen oder einen anderen Sachwalter dem Gerichte namhaft zu machen.

Brody, den 6. Februar 1884.

L. 7201. (1816 1—3)

W porozumieniu z król. węgierskiem Ministerstwemdla robót publicznych i komunikacyi, zezwoliło wysokie c. k. Ministerstwo handlu reskryptem z dnia 28 lutego b. r. l. 7146, przyjmować i przesyłać w obrocie pocztowym austro-węgierskiej monarchii i z Niemcami posyłki z żyjącemi pszczołami w formie listowych skrzyneczek drewnianych za opłatą taksy dla listów ustanowionych naweę jako polecone.

Takie skrzyneczki, nie mogą przekraczać wagi 250 gramów na sztukę, a objętość tychże, może co najwięcej 5 centymetrów wysokości, 14 centymetrów długości i 7 centymetrów szerokości; takowe muszą zresztą silnie być spojone, i dla przystępu powietrza delikatną, dobrze osadzoną siatką zaopatrzone.

Adresa może być bez pośrednio na zewnętrznej stronie skrzyneczki napisaną, lub przylepioną, jednak nie tylko po rogach lecz wzdłuż całej powierzchni swej; na adresie umiescić należy marki listowe.

Co się niniejszem, do powszechnej wiadomości podaje.

Lwów, dnia 15 marca 1884.

W zastępstwie

Nawratil.

Mit dem Erlasse vom 28 Februar 1884 Nr. 7146 hat das hohe k. k. Handels-Ministerium im Einvernehmen mit dem königl. ungar. Ministerium für öffentliche Arbeiten und Communicationen gestattet, daß briefförmi-Holzkästchen mit lebenden Bienen im österreichisch-ungarischen Postverkehre und im Verkehre mit Deutschland gegen die Taxe für geschlossene Briefe, eventuell auch recommandirt als Briefpost-Gegenstände angenommen und befördert werden

Solche Holzkästchen dürfen das Einzelngewicht von 250 Gram nicht überschreiten und ihre Dimensionen haben sich innerhalb der Grenzen von 5 Centimeter Höhe, 14 Centimeter Länge und 7 Centimeter Breite zu halten.

Die Kästchen müssen haltbar gefügt und behufs Luftzutrittes mit einem feinen, dauerhaft eingelassenen Drahtgitter versehen sein.

Couverts sind nicht erforderlich, die Adresse kann unmittelbar auf einer äußeren Seite des Kästchens geschrieben oder nach ihren ganzen Fläche aufgeklebt werden; daselbst sind auch die Briefmarken anzubringen.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 15. März 1884.

In Vertretung

Nawratil.

Рескриптомъ зъ 28 Лютого т. р. ч. 7146 соизволило высоке ц. к. министерство гандлю въ порозумѣню съ кор. оугор. министерствомъ для публичныхъ роботъ и коммуникацїи принимати и пересылати деревлянї листовой формы скриночки съ жїючими пчолами въ почтовомъ оборотѣ австро-оугорской державы и до Нѣмеччины за оплатою для листôвъ оустановленою а такожъ яко рекомендованї.

Такї деревлянї скриночки поодиноко не маютъ перевыжшати вагу 250 гр. а ихъ обьемъ мае выносити що до высокости 5, що до долгости 14, а що до широкости 7 центиметрôвъ.

Скриночки маютъ быти крѣпко связанї и для приступу воздуха тонкою, тревало осадженою дротяною рѣшеткою быти злосмотренї.

Копертъ не требуеся, адресъ може быти написаный безъпосредственно на внѣшной сторонѣ скриночки або быти приклеєный вздолжъ ей поверхности; на адресѣ належитъ оумѣстити такожъ листовї марки.

Що ся симъ до общой вѣдомости подае.

Львôвъ, дня 15. Марта 1884.

Навратиль.

L. 535. (1758 3—3)

Feśko Zynio wezwany zostaje, aby się tu w przeciągu roku do spadku po ojcu Andrijn Zyniu, zmarłym w Odrzechowie 10go stycznia 1880, zgłosił, inaczej postępowanie z zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem jego Iwanem Zyniem przeprowadzonem będzie. C. k. sąd powiatowy

Sanok, 25 stycznia 1884.

L. 1353. (564 3—3)

C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie wzywa posiadaczy 5 prc listu zastawnego S. III. nr. 16123 na 1000 złr. wa. opiewającego przez galic. Towarzystwo kredyt. ziemskie we Lwowie dnia 1 stycznia 1883 wydanego aby zapadłe kupony od tego listu w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszem rozpisanego edyktu dalsze kupony w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni od dnia zapadłości każdego kuponu licząc zaś sam list w przeciągu trzech lat od dnia płatności ostatniego kuponu t. j. od dnia 30 czerwca 1900 roku licząc lub w razie wcześniejszego wylosowania w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni od dnia płatności licząc sądowi tem pewniej przedłożyli, ile że po bezskutecznym upływie tego czasu tak kupony, jakoteż list zastawny na prośbę Fischla Aberdama za amortyzowane uznane zostaną.

Lwów, dnia 12 stycznia 1884.

L. 1016. (1778 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Getzla Gellera, iż przeciwko niemu na dniu dzisiejszym do l. 1016 na prośbę Naftalego Rosenmana nakaz zapłaty sumy wekslowej 50 zł. w. a. wydano, i że dla niego kuratorem adw. dr. Frühlinga z zastępstwem adw. dr. Sternklara ustanowiono.

Wzywa się przeto Getzla Gellera, aby ustanowionemu kuratorowi możliwych środków obrony udzielił, lub sądowi innego pełnomocnika wskazał, gdyż w razie przeciwnym sprawa ta z kuratorem wedle ustawy przeprowadzoną będzie.

Tarnopol, 29 stycznia 1884.

L. 30957. (1487 3—3)

C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Mojżesza i Keili Seidmanów de pr 9 marca 1883 l. 2335, 1. o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności położonej w Kołomyi, pod l. k. 360, m. a kat. 131, składającej się z gruntu przestrzeni 79 40/100 sążni kwadratowych, i stojącego na nim domu murowanego, a graniczącej na wschód z ulicą horodeńską, a na południe i zachód z realnością Samuela Goldsteina, a na północ z ulicą wałowa, i 2. o zaintabulowanie proszących za właścicieli tej realności wrównych częściach; c. k. sąd obwodowy w Kołomyi, projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego wygotował, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może aż od dnia 1marca 1884, za księgę gruntową uważanym będzie; również oznajmia się, żeod tego dnia począwszy nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości, jako nowe ciało tabularne, do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione i uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta, przez dopisanie, odpisanie, lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach, nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia ostatniego maja1884 włącznie tem pewniej wnieśli ile że w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim które na mocy nie zaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej już do użytku służyć niemającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron, odnoszące się do tego prawa, do sądu wniesionem zostało, tudzież, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu, dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów, dnia 31 grudnia 1883.

L. 3304. (1695 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadome z życia i miejsca pobytu, Annę Chajes i Chaję Feigę Siegel, że Teofila Antonina Franciszka Zofia 4ga im. Jabłonowska i Stanisława Rylska wniosły przeciw nim także pozew do l. 3304 o ekstabulacyę ze stanu biernego dóbr Olchowa z przyległościami obowiązku Katarzyny Jabłonowskiej wydania Markusowi Sieglowi obligacyj indemnizacyjnych na sumę 2160 zł. m. k. z kuponami, który do postępowania pisemnego zadekretowano z 90cio dniowym terminem do wniesienia obrony.

Wzywa sąd je, ażeby informacyi do obrony kuratorowi adw. dr. Tokarzowi na cz sie udzieliły lub innego pełnomocnika sobie obrały, gdyż w przeciwnym razie skutki zaniedbania tego same sobie przypisać będą musiały.

W Tarnowie, dnia 6 marca 1884.

Doniesienia prywatne.

L. 2622. (2020)

Ogłoszenie.

Dostawa 20.000 kilogramów **nafty** w czasie od 1 maja 1884 do 30 kwietnia 1885 ma być zapewnioną w drodze pisemnych ofert.

Ostemplowane oferty należy wnieść do 10 kwietnia 1884 do podpisanej Dyrekcyi, gdzie ogólne i specyalne warunki dostawy podnieść można.

Wiedeń, dnia 26 marca 1884.

Pierwsza węgiersko - galicyjska kolej żelazna.

L. 1891. (2066)

Ogłoszenie.

Magistrat król. miasta Rzeszowa podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że tegoroczny jarmark na konie z wystawą bydła oraz z zakupem ogierów na stadniki rządowe i premiowaniem na Św. Wojciecha przypadający, rozpocznie się dnia 20go kwietnia 1884.

Rzeszów, dnia 28 marca 1884.

Burmistrz

Kalinowski

We wtorek dnia 8 kwietnia 1884 odbędzie się w sali Rady powiatowej w Przemyślu, o godzinie 12 w południe

X Walne Zgromadzenie

Towarzystwa zaliczkowego rolnego *w PRZEMYŚLU,*

stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką.

Porządek dzienny:

1) Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za r. 1883.

2) Sprawozdanie komisyi rewizyjnej i wniosek o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności i rachunków za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1883.

3) Wniosek Rady nadzorczej w sprawie rozdziału czystego zysku za rok 1883.

4) Zatwierdzenie wyboru 2óch członków Dyrekcyi.

5) Wybór 4 członków Rady nadzorczej w miejsce ustępujących.

Przemyśl, dnia 29 marca 1884.

Zygmunt Dembowski
prezes Rady nadzorczej.

Antoni Dąbrowski
członek i sekretarz Rady nadzorczej. (2039 1—3)

Bilans Towarzystwa za r. 1883. wyłożony do przejrzenia w biurach Towarzystwa.

L. 15 (2038)

Ogłoszenie.

Dnia 7 kwietnia 1884 o godzinie 11 przed południem, odbędzie się w sali Rady miejskiej **Ogólne zgromadzenie członków Towarzystwa zaliczkow. w Podhajcach** Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, na które szanownych członków Towarzystwa zapraszamy. Na porządku dziennym:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.

2. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej ze sprawdzenia rachunków za r. 1883 i wniosek tejże na udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.

3. Wylosowanie 3 członków Rady nadzorczej.

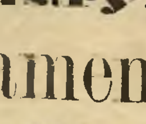
4. Wybór 4 członków Rady nadzorczej.

5. Wybór komisyi rewizyjnej na r. 1884.

Podhajce, 2 marca 1884.

Sekretarz	Prezes Rady nadzorczej
Hen. Sternschuss.	Ks. Dymitr Huzar.

L. 6511|II. Ces. król. (2037)

uprz. kolej Lwowsko- Czerniowiecko-Jasska.

(linie austryackie).

Roczne abonamentowe bilety

po bardzo zniżonych cenach.

W uzupełnieniu naszego ogłoszenia z dnia 10 marca 1884 r. zwraca się uwagę szanownej P. T. publiczności, że osobom, będącym w posiadaniu biletów abonamentowych, które z dniem 1 kwietnia b. r. wydawane będą, dozwolone jest **według upodobania** na każdej stacyi lub przystanku wzdłuż przestrzeni, na którą bilet abonamentowy zakupiony został, **wsiadać i wysiadać**, jeżeli tylko dotyczące pociągi według rozkładu jazdy tam się zatrzymują.

Lwów, dnia 23 marca 1884.

Dyrekcya ruchu.

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI

Porcelany, Szkła i towarów mięszanych

We Lwowie, ulica Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1845.

Porcelanę saską z królewskiej fabryki „Meissen“ **Serwisa stołowe,** herbaciane, kawowe i deserowe i artykuły luksusowe, ze sławnym starym, niebieskim deseniem we wszystkich językach **„ZWIEBEL“** zwanym.

Wyszedł w Warszawie z druku i jest do nabycia w księgarniach zeszyt III dzieła p. t.

Najlepsza Metoda

do nauczenia się języka niemieckiego w **3-ch miesiącach bez nauczyciela** przez **P. Reussnera.** Cena całego dzieła 3 złr. 40 cnt. (pocztą 3 złr. 80 cnt.) Oddzielnie kurs niższy 80 cnt., kurs wyższy 2 złr. 60 cnt.

Metoda angielska tegoż autora 1 złr.

Skład główny w księgarni pp. GEBETHNERA i WOLFFA w Warszawie i w Krakowie, tudzież H. ALTENBERGA (Richtera) we Lwowie. (105 6—6)

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem na rok 1884

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w ekspedycyi *„GAZETY LWOWSKIEJ“*. Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.,** z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy szematyzmu.

Zginęła ratlerka

Ledi, maści czarnej z siwym pyszczkiem, z pod Nr. 53, ulica Żółkiewska. Rzetelny znalazca otrzyma nagrodę 2 złr.

A. Mańkowski

właściciel handlu towarów **kolonialnych, herbaty, win i delikatesów,** które w najlepszej jakości i po najtańszych cenach sprzedaje, zawiadamia, że

Szynki westfalskie

nadeszły. (2012 2—3)

Obwieszczenie.

L. 163. (2019 2—3

Dyrekcya Przemyskiej kasy oszczędności podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na mocy uchwały Wydziału swego z dnia 28 lutego 1884 l. 2 podwyższa procent od zaliczek na zastaw papierów publicznych. od dnia 1 kwietnia 1884

z 5½% na 6%,

pozostawiając każdemu wolność spłacenia zaliczki, lub zastosowania się do tego rozporządzenia.

Z Dyrekcyi Kasy Oszczędności.

Przemyśl, dnia 15 marca 1884.

Rohatyn, dnia 8 stycznia 1884.

Wielmożny Pan Henryk Blumenfeld, właść. aptcki we Lwowie.

Za prawdziwie cudowne skutki jakie pańska Malaga z chi ą i żelazem na zdrowiu matki mej, osoby już wiekowej wywarła, czuję się być obowiązanym, złożyć niniejszem najszczersze dzięki.

Z wysokiem poważaniem

Kazimierz Michalewski w Rohatynie.

(1307)

Mam zaszczyt oznajmić, iż jedynym zastępcą mojej firmy jest Bronisław Gostyński i upoważnionym do odbierania obstalunków i uiszczania pieniędzy.

(2010 2-2) Z szacunkiem

Birgen nad Renem **L. Hess wdowa**

skład win zagranicznych, z Frankfurtu nad Menem

Po najtańszych cenach i na raty. Ogniotrwałe kasy z patentowanemi zamkami (Pasquillriegel) i ulepszonemi przyrządami, elegancko sporządzone są na składzie u Simona Degena we Lwowie, Wałowa liczba 19.

(1842 4—1:

Balsam

na nagniotki,

niezawodny i radykalny środek do usunięcia tychże w jak najkrótszym czasie – Cena z dokładnym sposobem użycia 80 ct. Na prowincyę z opakowaniem 90 ct.

Balsam na odmrożenie

najlepszy. — Cena flaszki 35 ct.

Skład główny w aptece

JULIUSZA NAHLIKA

we Lwowie, ul. Halicka, l. 5.

(7877 25—3)

Bromum solidificatum

Dr. Franka.

Jedyny środek do **prawdziwej desinfekcyi** izb chorych po przebytych chorobach zaraźliwych, jak **szkarlatyna, ospa, dyfterya i tyfus,** tudzież dla **ochronienia** osób z takimi chorymi podczas chorób się stykających, znajduje się na

składzie głównym dla Galicyi

w droguery

Piotra Mikolascha we Lwowie.

Cena słoika $^{2}/_{4}$ funtowe 1 złr. 50 ct.

(1788 6—24)

JAN IHNATOWICZ

Fabryka we Lwowie, ulica Kopernika, liczba 3, Filia przy ul. Halickiej naprzeciw Bałłabana i w Krakowie, Sukiennice 20.

poleca:

NIGRETINA.

Po długiem doświadczeniu udało mi się wynaleźć wyborny środek do natychmiastowego farbowania włosów na trwały i piękny kolor czarny lub ciemny; jest on zupełnie nieszkodliwy i w zastosowaniu bardzo prosty. — Cena 1 złr.

Środki do wywabiania plam:

Odalina, wywabia plamy z kurzu, potu, tłuszczu, piwa, mleka, pleśni itp. 35 cnt. — **Benzolina,** wywabia plamy tłuste, pokostowe i maziowe 20 i 30 ct — **Etilina** wywabia plamy z farb od podłogi, flakon 25 ct. — **Jawelina,** wywabia plamy owocowe i z wina czerwonego, flakon 20 ct. — **Oksalina,** wywabia plamy powstały z rdzy, krwi i atramentu.

Znakomite czernidło glicerynowe

pachnące, do obuwia, daje piękny połysk, miękczy skórę i chroni od pękania, pudełko 10 i 20 ct.

Smarowidło litewskie.

do obuwia i skór, miękczy skórę, czyni ją nieprzemakalną i trwałą, pudełko 50 ct. i 1 złr.

Atrament czarny kamposzowy

nie pleśnieje, nie osadza się, piór nie psuje, jest zawsze czarny i płynny i zupełnie nieszkodliwy, flaszeczka po 10, 17, 25, 30, i 50 cnt.

Atrament niebieski, fioletowy, zielony, czerwony flaszeczka po 10 i 15 ct.

FARBY DO STEMPLI

niebieską, fioletową, czerwoną, czarną, flaszeczka po 15 cnt. 179

Powyższe wyroby zostały wyszczególnione 5 medalami zasługi.

ZAPALENIE OSKRZELI, KASZEL, KATARY

KATARY piersi i osłabienie piersiowe, **SUCHOTY, Astmy**

Leczą się szybko i z pewnym skutkiem przez użycie

KROPEL LIWOŃSKICH

(GOUTTES LIVONIENNES)

Z Kreozotu drzewa bukowego, Smoły Norwegskiej i Balsamu Tolutańskiego

Pa TROUETTE-PERRET

Jest to środek niezawodny, leczący **radykalnie** wszelkie słabości **organów oddechowych,** zalecany przez znakomitości lekarskie jako jedynie skuteczny. Jedyny który nie tylko nie utrudza żołądka, ale go jeszcze wzmacnia i obudza apetyt. Dwie krople rano i wieczorem wystarczają do pokonania chorób piersiowych w najsilniejszych objawach.

Skład główny: TROUETTE-PERRET, 165 ulica Saint-Antoine, w PARYŻU, i w głównych aptekach.

Dla uniknienia fałszerstw wymagać należy *Stempel francuskiego Rządu* na każdym flakonie.

Dostać można we Lwowie w aptekach pp. Mikolascha i **Krzyżanowskiego.** W Czerniowcach w aptece p. Golichowskiego. (986 8—48)

Ogłoszenie licytacyi.

L. 103.

C. k. uprz. galicyjski akcyjny

BANK HIPOTECZNY

we Lwowie

podaje do powszechnej wiadomości, że zapadłe z dniem 31 grudnia 1883 roku a nieprolongowane i niewykupione zastawy **w kasie zaliczkowej,** mianowicie:

papiery wartościowe, klejnoty, drogie kamienie, perły, korale, złoto, srebro itd.

w dniach 7go i 8go kwietnia 1884 **o godzinie pół do 10tej przed południem** wobec c. k. Notaryusza przez publiczną licytacyę najwięcej ofiarującemu za gotowiznę sprzedane będą.

Licytacya odbędzie się w lokalnościach gmachu Banku hipotecznego pod Nr. 15 plac Halicki, (w lokalu na ten cel urządzonym w podwórzu na lewo).

Uwaga. Tylko do dnia poprzedzającego licytacyę mogą być przeznaczone do sprzedaży zastawy wykupione lub odnośne zaliczki prolongowane.

Lwów, dnia 10 marca 1884.

(1603 3—3) **Dyrekcya.**

Apteka pod Gwiazdą

PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie

poleca:

Desinfektora

własnego wyrobu środka, przeciw **katarom.** Środek ten strzeże także profilaktycznie od chorób zakaźnych, jak **dyfteryi, szkarlatyny, tyfusu** i t. p. i to li tylko przez częste wąchanie. — Cena 30 centów.

Wodę salicylową do ust i Proszek do zębów salicylowy,

także własnej inwencyi środki, które zbawiennie działają na zęby i dziąsła, a używane wraz z **Desinfektorem** także się przyczyniają do ochrony przyrządów oddechowych **od zakażenia przez bakterye** i mikrokoki w powietrzu się znajdujące. — Cena **wody salic. do ust** 60 cnt, **proszku do zębów** pudełka większ. złr. 1, mniejszego 30 cnt

(6389 27—

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru Schlöglmühl.